

No. 32514

**FINLAND
and
UKRAINE**

Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Signed at Kiev on 14 October 1994

Authentic texts: Finnish, Ukrainian and English.

Registered by Finland on 7 February 1996.

**FINLANDE
et
UKRAINE**

Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Signée à Kiev le 14 octobre 1994

Textes authentiques : finnois, ukrainien et anglais.

Enregistrée par la Finlande le 7 février 1996.

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS SUOMEN TASAVALLAN HALLITUKSEN JA UKRAINAN HALLITUKSEN VÄLILLÄ TULO- JA VARALLISUUSVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN VÄLTÄMISEKSI JA VERON KIERTÄMISEN ESTÄMISEKSI

Suomen tasavallan hallitus ja Ukrainan hallitus,

haluten tehdä sopimuksen tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi.

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan veroihin, jotka määrätään sopimusvaltion, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen lukuun tulon ja varallisuuden perusteella, verojen kantotavasta riippumatta.

2. Tulon ja varallisuuden perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai kokonaisvarallisuuden taikka tulon tai varallisuuden osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Suomessa:

- 1) valtion tuloverot;
- 2) yhteisöjen tulovero;
- 3) kunnallisvero;
- 4) kirkollisvero;
- 5) korkotulon lähdevero;
- 6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero; ja
- 7) valtion varallisuusvero;

(jäljempänä "Suomen vero");

b) Ukrainassa:

- 1) yritysten tulosta suoritettava vero (podatok na dokhody pidpriemstv);
- 2) kansalaisten tulovero (prioutkovy podatok z gromadyan); ja

3) paikallisveroja koskevan asetuksen mukaan tulosta suoritettavat paikallisverot (mistsevi podaty na dokhody);

(jäljempänä "Ukrainan" vero).

4. Milloin uusi tulo- tai varallisuusvero otetaan käyttöön sopimusvaltiossa sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen, sopimusta sovelletaan myös tähän veroon. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on keskinäisin sopimuksin päätettävä onko vero, joka on otettu käyttöön jommassakummassa sopimusvaltiossa, sellainen, johon sopimusta sovelletaan edellä olevan lauseen mukaan.

5. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin veroihin, jotka ovat samanlaisia tai pääasiallisesti samanluonteisia kuin ne verot, jotka mainitaan tai joihin viitataan 1 ja 2 kappaleessa ja joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava näiden kappaleiden perusteella suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanonnoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

b) "Ukraina" tarkoittaa Ukrainaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Ukrainan aluetta ja Ukrainan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Ukraina lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

c) "sopimusvaltio" ja "toinen sopimusvaltio" tarkoittavat Suomea tai Ukrainaa sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

d) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

e) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

f) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

g) "kansalainen" tarkoittaa:

1) luonnollista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus;

2) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

h) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi laivalla tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

i) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Suomessa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi;

2) Ukrainassa valtiovarainministeriötä tai sen valtuuttamaa edustajaa.

2. Kun sopimusvaltio soveltaa sopimusta, katsotaan jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritetty ja jonka osalta asiayhteydestä ei muuta johdu, olevan se merkitys, joka sillä on tämän valtion sopimuksessa tarkoitettuihin veroihin sovellettavan lainsäädännön mukaan.

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan, rekisteröimispaikan tai muun sellaisen seikan nojalla. Sanonta käsittää myös itse sopimusvaltion, sen valtiollisen osan, paikallisviranomaisen tai julkisyhteisön. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tuoton tai siellä olevan varallisuuden perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopi-

musvaltiossa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinietujensa keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi molemmissa valtiossa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on molempien valtioiden kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen, on sopimusvaltioiden toimivaltainen viranomaisen ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltiossa, katsotaan henkilön asuvan siinä valtiossa, jossa sen päivittäinen toimeenpaneva johto on.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

a) yrityksen johtopaikan;

b) sivuliikkeen;

c) toimiston;

d) tehtaan;

e) työpajan;

f) paikan, jota käytetään myyntipaikkana; ja
g) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus-, koonpano- tai asennustoimintaa tai siihen liittyvää valvontatoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kahdentoista kuukauden ajan. Laitteen, rakennelman, porauslautan tai laivan käyttäminen luonnonvarojen tutkimiseen muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos käyttö kestää yli kuuden kuukauden ajan.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoinnista, näytteillä pitämisestä tai satunnaista luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoinnista, näytteillä pitämisestä tai satunnaista luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)—e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii sopimusvaltiossa toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen puolesta, katsotaan tämän henkilön 1 ja 2 kappaaleen määräysten estämättä muodostavan yrityksen kiinteän toimipaikan ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa, jos:

a) hänellä on tässä ensiksi mainitussa valtiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän valtuutetaan siellä tavanomaisesti käyttää, paitsi milloin hänen toimintansa rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappalessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaaleen määräysten mukaan; tai

b) hänellä ei ole sellaista valtuutta, mutta hän pitää tavanomaisesti ensiksi mainitussa valtiossa tavaravarastoa, josta hän säännöllisesti luovuttaa tavaroita yrityksen puolesta.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalta yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä — tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä — joka asuu toisessa sopimusvaltiossa (tai joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei

itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. a) Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) ja c) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina rakennuksen, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähtöiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

c) Laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrätessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla. Vähennystä ei kuitenkaan myönnetä kiinteän toimipaikan yritykselle tai muulle sen konttorille maksamien määrien osalta (jos ne on maksettu muutoin kuin todellisten menojen korvaukseksi), jotka käsitteivät rojaltn, maksun tai muun samankaltaisen suorituksen muodossa vastikkeen patentin tai muun oikeuden käytöstä, tahi erityispalveluista tai yritysjohtosta maksetun korvauksen taikka, paitsi milloin kysymyksessä on pankkiyritys, yrityksen kiinteälle toimipaikalle annetun velan koron.

4. Jos sopimusvaltion veroviranomaisen käytettävissä olevat tiedot ovat riittämättömät toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen ensiksi mainitussa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettavan tulon määrittämiseksi tai jos tämän tulon määrittämiseksi tarvittavaa tietoa ei ole viranomaisen käytettävissä, tämä tulo voidaan sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, määrätä viimeksi mainitussa valtiossa tämän valtion verolainsäädännön ja hallintokäytännön mukaisesti vapaan harkinnan perusteella tai arvioimalla, edellyttäen, että harkintaa harjoitetaan tai arvio tehdään tämän artiklan periaatteiden mukaisesti.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

6. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävästä sivistä muuta johdu.

7. Milloin liiketuloon sisältyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa tulo, joka saadaan ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, käsittää:

a) tulon, joka saadaan laivan tai ilma-aluksen vuokralle antamisesta pääasiallisesti miehittämättömänä (bareboat basis); ja

b) tulon, joka saadaan tavarankuljetukseen käytettävän kontin (siihen luettuina perävaunu ja vastaavanlainen kontin kuljetukseen tarvittava kalusto) käytöstä, kunnossapidosta tai vuokralle antamisesta:

milloin vuokralle antaminen taikka käyttäminen, kunnossapito tai vuokralle antaminen epäolennaisesti liittyy laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen kansainvälisessä liikenteessä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestykseen.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta, noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kaupallisissa tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee — ja tämän mukaisesti verottaa — tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettua tuloa ensiksi mainittu valtio väittää tuloksi, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovittu

ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Osingosta voidaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos saajalla on oikeus osinkoon, vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos se, jolla on oikeus osinkoon, on yhtiö (lukuun ottamatta yhtymää), joka välittömästi omistaa vähintään 20 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta;

b) 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä muissa tapauksissa.

2. Niin kauan kuin Suomessa asuvalle luonnollisella henkilöllä on oikeus veronnyytykseen Suomessa asuvan yhtiön maksaman osingon osalta, verotetaan osingosta, jonka Suomessa asuva yhtiö maksaa Ukrainassa asuvalle henkilölle, 1 kappaleen määräysten estämättä vain Ukrainassa, jos saajalla on oikeus osinkoon.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä osinko, jonka Ukrainassa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Ukrainan verosta, jos saajalla on oikeus osinkoon ja jos:

a) Valtiontakuukeskus on myöntänyt investointitakuun sille sijoitetulle pääomalle, jolle osinko maksetaan, tai maksetuille osingolle; tai

b) jos sijoitettu pääoma (lukuun ottamatta uhkapeliin, viihdeteollisuuteen tai välitystoimintaan taikka huutokauppoihin sijoitettua pääomaa), jonka perusteella osinko maksetaan, on vähintään yksi miljoona (1 000 000) Yhdysvaltojen dollaria tai sen vasta-arvo Suomen markkoissa ja saaja omistaa vähintään 50 prosenttia osinkoa maksavan yhtiön osakepääomasta.

Tämän kappaleen mukainen vapautus myönnetään sellaisen osingon osalta, joka maksetaan edellä mainitun takuun voimassaoloaikaan sisältyvältä verovuodelta tai, jollei tällaista takuuta ole, sellaisen osingon osalta, joka maksetaan sijoituksen tekemisvuotta lähinnä seu-

raavan kolmen vuoden aikana, tai joka tapauksessa sellaiselta pitemmältä ajalta, josta säädetään maasta maksettavien osinkojen verovapautta koskevassa tai, milloin osinko maksetaan verovapaasta tulosta, ukrainalaisten yritysten, joihin on sijoitettu ulkomaista pääomaa, tulon vapauttamista koskevassa Ukrainan verolainsäädännössä.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään, miten 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan. Näiden kappaleiden määräykset eivät vaikuta yhtiön verotamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

5. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista voitto-osuuteen oikeuttavista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksellisesti samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

6. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on oikeus osinkoon, harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

7. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Korosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos saa-

jolla on oikeus korkoon, vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 5 prosenttia koron kokonaismäärästä, jos:

1) saaja asuu tässä toisessa valtiossa; ja

2) saaja on tässä toisessa valtiossa oleva yntys, jolla on oikeus korkoon; ja

3) korko maksetaan tämän yrityksen harjoittamasta tavaroiden tai teollisen, kaupallisen tai tieteellisen välineistön luorollisesta myynnistä ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle syntyneen veian johdosta, paitsi milloin myynti on tapahtunut läheisten henkilöiden välillä tai velka on syntynyt tällaisten henkilöiden välillä;

b) 10 prosenttia koron kokonaismäärästä kaikissa muissa tapauksissa.

Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään, miten tätä rajoitusta sovelletaan.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä

a) korosta, joka kertyy Ukrainasta, verotetaan vain Suomessa, jos korko maksetaan

1) Suomen valtiolle, sen paikallisviranomaiselle tai julkisyhteisölle;

2) Suomen Pankille;

3) Teollisen yhteistyön rahasto Oy:lle (FINNFUND) tai Suomen Vientiluotto Oy:lle; tai

4) muulle laitokselle, joka on samanluonteinen kuin 3) alakohdassa mainitut laitokset ja josta sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset saattavat keskenään sopia;

b) korosta, joka kertyy Suomesta, verotetaan vain Ukrainassa, jos korko maksetaan

1) Ukrainan valtiolle, sen valtiolliselle osalle tai paikallisviranomaiselle;

2) Ukrainan kansallispankille;

3) laitokselle, joka perustetaan Ukrainassa tämän sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen ja joka on samanluonteinen kuin a) kohdan 3) alakohdassa mainitut laitokset ja joista sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset saattavat keskenään sopia;

c) korosta, joka kertyy

1) sopimusvaltiosta a) kohdassa tai b) kohdassa mainitun tai tarkoitettun yhteenliittymän takaamalle lainalle ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa;

2) Ukrainasta Valtiontakuu keskuksen takaamalle lainalle ja maksetaan Suomessa asuvalle henkilölle, verotetaan vain Suomessa.

4. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja

tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärät ja voitot.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on oikeus korkoon, harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammatti-toimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

6. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin koron maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa, katsotaan koron kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

7. Jos koron määrä maksajan ja henkilön, jolla on oikeus korkoon, tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja henkilö, jolla on oikeus korkoon, oisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain tiimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

8. Tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta, jos koron maksamisen perusteena olevan saamisen syntymiseen tai siirtämiseen osallinen henkilön pääasiallisena tarkoituksena tai yhtenä pääasiallisena tarkoituksena on saada tässä artiklassa tarkoitettu etu tämän saamisen syntymisellä tai siirtämisellä.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Rojaltista, paitsi milloin kysymyksessä on suoritukset, jota tarkoitetaan 3 kappaleen a) kohdassa, voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion

lainsäädännön mukaan, mutta jos saajalla on oikeus rojaltiin, vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 5 prosenttia rojaltiin kokonaismäärästä, milloin kysymyksessä on suoritus, jota tarkoitetaan 3 kappaleen b) kohdassa;

b) 10 prosenttia rojaltiin kokonaismäärästä, milloin kysymyksessä on suoritus, jota tarkoitetaan 3 kappaleen c) kohdassa.

Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään, miten näitä rajoituksia sovelletaan.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena

a) tietokoneohjelmiston, patentin, mallin tai muotin tai piirustuksen käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

b) salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käyttämisestä tai käyttöoikeudesta tai kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta (know-how);

c) kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuina elokuva- ja televisio- tai radiolähetyksessä käytettävä filmi tai nauha) tekijänoikeuden tai tavaramerkin käyttämisestä tai käyttöoikeudesta.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on oikeus rojaltiin, harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja rojaltiin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

5. Rojaltiin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltiin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä rojaltiin maksamisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan rojaltiin kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

6. Jos rojaltiin määrä maksajan ja henkilön, jolla on oikeus rojaltiin, tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltiin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja henkilö, jolla on oikeus rojaltiin, olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään.

Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän kiitävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

7. Tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta, jos rojaltiin maksamisen perusteena olevan oikeuden tai omaisuuden syntymiseen tai siirtämiseen osallisen henkilön pääasiallisena tarkoituksena tai yhtenä pääasiallisena tarkoituksena on saada tässä artiklassa tarkoitettu etu tämän oikeuden tai omaisuuden syntymisellä tai siirtämisellä.

13 artikla

Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettuna ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, jonka varat pääasiallisesti koostuvat toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta irtalisenä tai koko yrityksen mukana tai kiinteän paikan luovutuksesta.

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytettyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

5. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitettuna omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain

tässä valtiossa, jolle hänellä ole toisessa sopimusvaltiossa kiinteää paikkaa, joka on vakinaisesti hänen käytettävänään toiminnan harjoittamista varten. Jos hänellä on tällainen kiinteä paikka, voidaan tulosta verottaa tässä toisessa valtiossa, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään paikkaan kuuluvaksi.

2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatusta ja opetustoiminnan sekä sen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla

Yksityinen palvelus

1. Jollei 16, 18, 19 ja 20 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainituissa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdenoista kuukauden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, sekä

c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Edellä tässä artiklassa olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa tai ilma-aiuksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

16 artikla

Johtokunnan jäsenen palkkio

Johtokunnan jäsenen palkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaitteina, kuten teatteri- tai elokuvanayttelijänä, radio- tai televisiotaitelijana tai muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetaitelijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetaitelijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaitelija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräykset ei sovelleta tuloon, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan sopimusvaltiossa harjoittamasta toiminnasta, jos vierailu tässä valtiossa on rahoitettu kokonaan tai pääasiassa toisen sopimusvaltion, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen julkisista varoista. Tässä tapauksessa tuloa verotetaan 7, 14 tai 15 artiklan määräysten mukaan.

18 artikla

Eläke ja elinkorko

1. Jollei 19 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, joka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä, ja jollei 19 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, voidaan sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan mukaan toistuvasti tai kertakorvauksena maksetusta eläkkeestä ja muusta etuudesta, tai elinkorosta, joka kertyy tästä valtiosta, verottaa tässä valtiossa.

3. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka vahvistettuina ajankohtina joko elinkautena tai yksilöitynä taikka tiettyinä aikana toistuvasti maksetaan ja joka perustuu veloitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

19 artikla

Julkinen palvelus

1. a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomaisena maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja

1) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai

2) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. a) Eläkkeestä, jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomaisena maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta eläkkeestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos hän on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 15, 16 ja 18 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan ja muuhun sellaiseen hyvitykseen ja eläkkeeseen, jotka maksetaan sopimusvaltion, sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

1. Rahamääristä, jotka opiskelija tai harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskelemaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion uikopuolella olevista lähteistä.

2. Sopimusvaltiossa olevan yliopiston, korkeakoulun tai muun ylempien oppiainoksen opiskelijaa tai harjoittelijaa, joka asuu tai välittömästi ennen oleskelemaan toisessa sopimusvaltiossa asui ensiksi mainitussa valtiossa ja joka yhtäjaksoisesti oleskelee toisessa sopimusvaltiossa enintään 183 päivää, ei veroteta tässä toisessa valtiossa hyvityksestä, joka saadaan tässä toisessa valtiossa tehdystä työstä, milloin työ liittyy hänen opintoihinsa tai har-

joitteluunsa ja hyvitys koostuu hänen elatustaan varten välttämättömistä ansioista.

21 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulo saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

22 artikla

Varallisuus

1. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettusta ja toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Varallisuudesta, joka koostuu sellaisen yhtiön osakkeesta tai muusta osuudesta, jonka varat pääasiallisesti koostuvat sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä sopimusvaltiossa.

3. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

4. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämästä laivasta ja ilma-aluksesta sekä tällaisen laivan ja ilma-aluksen käyttämiseen liittyvästä irtaimesta omaisuudesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

5. Muunlaisesta sopimusvaltiossa asuvan henkilön varallisuudesta verotetaan vain tässä valtiossa.

23 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Suomessa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Ukrainassa, Suomen on, jolle b) kohdan määräyksestä muuta johdu:

1) vähennettävä tämän henkilön tulosta suoritettavasta verosta Ukrainassa tulosta maksettua veroa vastaava määrä;

2) vähennettävä tämän henkilön varallisuudesta suoritettavasta verosta Ukrainassa varallisuudesta maksettua veroa vastaava määrä.

b) Osinko, jonka Ukrainassa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

c) Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä voidaan Ukrainassa asuvaa luonnollista henkilöä, jonka myös katsotaan Suomen verolainsäädännön mukaan 2 artiklassa tarkoitettujen verojen osalta asuvan Suomessa, verottaa Suomessa, Suomen on kuitenkin a) kohdan määräysten mukaan vähennettävä Suomen verosta se Ukrainan vero, joka on maksettu tulosta tai varallisuudesta. Tämän kohdan määräyksiä sovelletaan vain Suomen kansalaiseen.

2. Ukrainassa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

a) vähennetään Suomen vero, joka Suomen lainsäädännön mukaan ja tämän sopimuksen mukaisesti on suoritettava joko välittömästi tai vähennyksenä Suomessa olevasta lähteestä saadusta tulosta tai varallisuudesta (lukuunottamatta osingon osalta Suomen veroa voitosta, josta osinko maksetaan), siitä Ukrainan verosta, joka lasketaan saman tulon tai varallisuuden perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan;

b) Tämän kappaleen a) kohtaa sovellettaessa katsotaan Ukrainassa asuvan henkilön saaman tulon ja varallisuuden, josta tämän sopimuksen mukaisesti voidaan verottaa Suomessa, kertyneen Suomessa olevasta lähteestä.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen a) ja c) kohdassa ja 2 kappaleen a) kohdassa mainitun vähennyksen tai hyvityksen määrä ei sopimusvaltiossa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä tai hyvityksen myöntämistä lasketun tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron osa, joka kohdistuu siihen tuloon tai varallisuuteen, josta voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa.

4. Jos sopimusvaltiossa asuvan tulo tai varallisuus on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta tässä valtiossa, tämä valtio voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon tai varallisuuden, joka on vapautettu verosta.

24 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa olosuhteissa, erityisesti mikäli koskee kotipaikkaa, joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tätä määräystä myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Kansalaisuudeton henkilö, joka asuu sopimusvaltiossa, ei kummassakaan sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi kysymyksessä olevan valtion kansalainen samoissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua.

3. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen.

4. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 5 kappaleen tai 12 artiklan 5 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Samoin on sopimusvaltiossa olevan yrityksen velka toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle vähennyskelpoinen tämän yrityksen verotettavaa varallisuutta määrättäessä samoin ehdoin kuin velka ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

5. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin

verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

6. Tämän artiklan määräysten ei katsota velvoittavan jompaakumpaa sopimusvaltiota myöntämään luonnolliselle henkilölle, joka ei asu tässä valtiossa sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon, joka myönnetään tässä valtiossa asuville luonnollisille henkilöille.

25 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 24 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisiin sopimuksiin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Siinä tapauksessa, että toimivaltaiset viranomaiset pääsevät sopimukseen, sopimusvaltiot palauttavat veroa tai myöntävät veronhyvityksiä tehdyn sopimuksen mukaisesti. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien aikarajojen estämättä.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisiin sopimuksiin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita sopimus ei käsitä.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään sopimukseen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin tarkoitetaan edellä olevissa kappaleissa.

26 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat välttämättömiä tämän sopimuksen tai sopimusvaltioiden sopimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 artikla ei rajoita tietojen vaihtamista. Sopimusvaltion vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät sopimuksen piiriin kuuluvia veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuinten ratkaisuisissa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen ja ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestyä (*ordre public*).

27 artikla

Diplomaattisten edustustojen ja konsuli-edustustojen jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotuksellisiin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisten edustustojen tai konsuli-edustustojen jäsenille.

28 artikla

Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden hallitukset ilmoittavat toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään tämän sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.

2. Sopimus tulee voimaan viidentenätoista päivänä siitä päivästä, jona myöhempi 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan:

a) Suomessa:

1) lähteellä pidättävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden tulosta suoritettavien verojen ja varallisuudesta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta;

b) Ukrainassa:

1) osingosta, korosta tai rojaltista suoritettavien verojen osalta, maksuihin, jotka suoritetaan kuudentenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan, tai sen jälkeen;

2) yritysten tulosta suoritettavan veron osalta, verokautteen, joka alkaa sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

3) kansalaisten tuloveron osalta, maksuihin, jotka suoritetaan kuudentenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan, tai sen jälkeen.

3. Sinä päivänä, jona tämä sopimus tulee sovellettavaksi, jäljempänä olevia Suomen tasavallan hallituksen ja Sosialististen neuvostotasavaltojen liiton hallituksen välillä tehtyjä sopimuksia lakataan soveltamasta veroihin, joihin tätä sopimusta 2 kappaleen määräysten mukaan sovelletaan:

a) lentoliikenneyhteyksien ja niiden henkilökunnan molemminpuolisesta vapauttamisesta veroista ja sosiaaliturvamaksuista Helsingissä 5 päivänä toukokuuta 1972 allekirjoitettu sopimus (jäljempänä "vuoden 1972 sopimus"); ja

b) tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi Moskovassa 6 päivänä lokakuuta 1987 allekirjoitettu sopimus ja siihen liittyvä pöytäkirja (jäljempänä "vuoden 1987 sopimus").

4. Milloin vuoden 1972 tai vuoden 1987 sopimuksen määräys olisi myöntänyt suuremman huojennuksen verosta kuin mitä tämän

sopimuksen mukaan myönnetään, tällaista määrystä sovelletaan edelleen:

a) lähteellä pidättävien verojen osalta, kahdentoista kuukauden ajan siitä päivästä, jolloin tämän sopimuksen määräyksiä muutoin sovellettaisiin 2 kappaleen määräysten mukaisesti; ja

b) muiden verojen osalta, veroihin, jotka määrätään siltä ensimmäiseltä verovuodelta, johon tämän sopimuksen määräyksiä muutoin sovellettaisiin 2 kappaleen määräysten mukaisesti.

29 artikla

Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan, irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä tekemällä irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa:

a) Suomessa:

1) lähteellä pidättävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden tulosta suoritettavien verojen ja varallisuudesta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta;

b) Ukrainassa:

1) osingosta, korosta tai rojaltista suoritettavien verojen osalta, maksuihin, jotka suoritetaan kuudentenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona irtisanomisilmoitus tehdään, tai sen jälkeen;

2) yritysten tulosta suoritettavan veron osalta, verokautteen, joka alkaa sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

3) kansalaisten tuloveron osalta, maksuihin, jotka suoritetaan kuudentenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona irtisanomisilmoitus tehdään, tai sen jälkeen.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Kiovassa 14 päivänä lokakuuta 1994 kahtena suomen-, ukrainan- ja englanninkieli-

senä kappaleena kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyyden sattuessa on englanninkielinen teksti ratkaiseva.

Suomen tasavallan hallituksen
puolesta:

HEIKKI HAAVISTO

Ukrainan hallituksen
puolesta:

GENNADI UDOVENKO

PÖYTÄKIRJA

Allekirjoitettaessa tänään sopimusta Suomen tasavallan hallituksen ja Ukrainan hallituksen välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksoinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi (jäljempänä "sopimus") allekirjoittaneet ovat sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat sopimuksen olennainen osa:

1. Sopimuksen 5 artiklan 3 kappale

Sopimuksen 5 artiklan 3 kappaleen määräysten estämättä sen sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa toisesta sopimusvaltiosta oleva yritys harjoittaa rakennuksen pysyttämistä tai harjoittaa tässä kappaleessa tarkoitettua muuta toimintaa tai käyttöä, voi yrityksen hakemuksesta yksittäistapauksessa pidentää sitä aikaa, jonka päättyessä kiinteä toimipaikka syntyisi tämän kappaleen määräysten mukaan, jos tällaiseen pidentämiseen on pätevä ja riittävä syy. Edellisessä lauseessa

tarkoitettu pidennetty aika ei kuitenkaan missään tapauksessa saa ylittää 24 kuukautta.

2. Sopimuksen 13 artiklan 2 kappale ja 22 artiklan 2 kappale

Sopimuksen 13 artiklan 2 kappaletta ja 22 artiklan 2 kappaletta sovellettaessa yhtymäosuutta pidetään yhtiöosuutena, edellyttäen, että yhtymää sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, jossa yhtymä on perustettu, käsitellään oikeushenkilönä.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Kiovassa 14 päivänä lokakuuta 1994 kahtena suomen-, ukrainan- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyyden sattuessa on englanninkielinen teksti ratkaiseva.

Suomen tasavallan hallituksen
puolesta:

HEIKKI HAAVISTO

Ukrainan hallituksen
puolesta:

GENNADI UDOVENKO

[UKRAINIAN TEXT — TEXTE UKRAINIEN]

КОНВЕНЦІЯ МІЖ УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ ФІНЛЯНДІЯ І УРЯДОМ УКРАЇНИ ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ І МАЙНО

Уряд Республіки Фінляндія і Уряд України,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно,

домовились про таке:

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція поширюється на осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доходи і на майно, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доход і на майно вважаються усі податки, що справляються від загальної суми доходів, від загальної суми майна або з окремих елементів доходу або майна, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна, а також податки, що стягуються з доходів від приросту вартості майна.

3. Ця Конвенція поширюється на такі існуючі види податків:

а) у Фінляндії:

(1) державні прибуткові податки;

- (II) корпоративний податок на доход;
- (III) комунальний податок;
- (IV) церковний податок;
- (V) податок, утримуваний у джерела з процентів;
- (VI) податок, утримуваний у джерела з доходів нерезидентів; і
- (VII) державний податок на капітал;
- (надалі „фінський податок“);

b) в Україні:

- (I) податок на доходи підприємств;
- (II) прибутковий податок з громадян; і
- (III) місцеві податки на доход, що стягуються згідно з Декретом „Про місцеві податки“;
- (надалі „український податок“).

4. Якщо новий податок на доход або на майно вводиться в Договірній Державі після дати підписання Конвенції, Конвенція буде застосовуватись також і до такого податку. Компетентні органи Договірних Держав вирішуватимуть шляхом двосторонньої домовленості, чи є податок, представлений в обох Договірних Державах, одним із тих, до яких буде застосовуватись Конвенція згідно з попереднім реченням.

5. Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або аналогічних податків, що згадані в пунктах 1 і 2, які будуть стягуватися після дати підписання цієї Конвенції в доповнення або замість податків, до яких застосовується Конвенція згідно з цими пунктами. Компетентні органи Договірних Держав будуть повідомляти один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їх відповідних законах щодо оподаткування.

Стаття 3 Загальні визначення

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо інше не випливає з контексту:

а) термін „Фінляндія“ означає Республіку Фінляндія і, використаний у географічному значенні, означає територію Республіки Фінляндія і будь-яку прилеглу акваторію територіальних вод Республіки Фінляндія, де згідно з законодавством Фінляндії і згідно з міжнародним законодавством здійснюються права Фінляндії стосовно розвідки та видобутку природних ресурсів морського дна, підґрунтя і морських надр;

б) термін „Україна“ означає Україну і, використаний у географічному значенні, означає територію України і будь-яку прилеглу акваторію територіальних вод України, де згідно з законодавством України і згідно з міжнародним законодавством здійснюються права України стосовно розвідки та видобутку природних ресурсів морського дна, підґрунтя і морських надр;

в) терміни „Договірна Держава“ і „друга Договірна Держава“ означають, залежно від контексту, Фінляндію або Україну;

г) термін „особа“ означає фізичну особу, компанію чи будь-яке інше об'єднання осіб;

д) термін „компанія“ означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яке інше об'єднання, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

е) терміни „підприємство Договірної Держави“ і „підприємство другої Договірної Держави“ означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

ж) термін „громадянин“ означає:

(I) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(II) будь-яку юридичну особу, товариство чи асоціацію, що одержала свій статус згідно з чинним законодавством Договірної Держави;

h) термін „міжнародне перевезення“ означає будь-яке перевезення морським чи повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське чи повітряне судно експлуатується виключно між пунктами, розташованими в другій Договірній Державі;

i) термін „компетентний орган“ означає:

(I) у Фінляндії — Міністерство фінансів, його повноважного представника чи орган, визначений Міністерством фінансів як компетентний орган;

(II) в Україні — Міністерство фінансів або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, має те значення, яке надається законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється Конвенція, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 Резиденція

1. Для цілей цієї Конвенції термін „резидент Договірної Держави“ означає будь-яку особу, яка за законодавством даної Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі її місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження її керівного органу, місця заснування (реєстрації) або при наявності інших аналогічних підстав. Термін також включає саму Договірну Державу, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади і органи, установлені ними. Цей термін, разом з тим, не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в даній Державі тільки стосовно доходів з джерел в цій Державі або стосовно майна, що в ній знаходиться.

2. Якщо на підставі положень пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

а) вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має постійне місце проживання; якщо особа має постійне місце проживання в обох Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має найбільш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо така Держава, в якій зазначена особа має центр життєвих інтересів, не може бути визначена, або зазначена особа не має постійного місця проживання в жодній з обох Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо особа звичайно проживає в обох Державах або не проживає в жодній з них, така особа вважається резидентом тієї Держави, громадянином якої вона є;

d) якщо особа є громадянином обох Держав або не є громадянином жодної з них, компетентні органи обох Договірних Держав регулюють вирішення цього питання за взаємною згодою.

3. Якщо відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, тоді вона вважається резидентом тієї Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5 Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін „постійне представництво“ означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

2. Термін „постійне представництво“, зокрема, включає:

- a) місцезнаходження керівних органів;
- b) філіал;
- c) контору;
- d) фабрику;
- e) майстерню;
- f) приміщення, що використовується як торговельна точка; і
- g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-які інші місця видобутку природних ресурсів.

3. Будівельний майданчик або будівництво, монтажний або складальний об'єкт або контрольна діяльність, що пов'язана з ними, є постійними представництвами лише в тому разі, якщо такі майданчик, об'єкт або діяльність існують більше дванадцяти місяців. Використання установки або споруди, або бурильного устаткування, або морського судна для розвідки природних ресурсів створює постійні представництва за умови, якщо таке використання триває протягом терміну, більшого шести місяців.

4. Незважаючи на попередні положення даної статті, термін „постійне представництво“ не включає:

- a) використання споруд виключно з метою зберігання, показу або разової поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;
- b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, з єдиною метою зберігання, показу або разової поставки;
- c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;
- d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;
- e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;
- f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має допоміжний або підготовчий характер.

5. Якщо, крім агента з незалежним статусом, про якого йдеться в 6-му пункті, інша особа, незалежно від положень пунктів 1 і 2, діє в Договірній Державі від імені підприємства другої Договірної Держави, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в першій згаданій Державі, якщо:

- a) вона має і постійно використовує в цій першій згаданій Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, якщо діяльність такої особи не обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту; або
- b) вона не має таких повноважень, але звичайно утримує в цій першій згаданій Державі запас товарів або виробів, з яких здійснюється регулярна поставка товарів або виробів від імені підприємства.

б. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави, або є компанією, яка здійснює свою комерційну діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво, або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Стаття 6 Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доходи від сільськогосподарської або лісової експлуатації), яке знаходиться в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. а) Термін „нерухоме майно“ згідно з положеннями підпунктів b) і c) тлумачиться відповідно до законодавства Договірної Держави, в якій знаходиться зазначене майно.

b) Термін „нерухоме майно“ у будь-якому випадку включає будівлі, майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському або лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на періодичні і фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів.

c) Морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Якщо володіння акціями чи іншими корпоративними правами в компанії дає право власнику таких акцій чи корпоративних прав на участь у нерухомому майні компанії, то доход від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі таких прав на участь

оподатковується в тій Договірній Державі, в якій знаходиться нерухоме майно.

5. Положення пунктів 1 і 3 застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7 Прибуток від комерційної діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки таке підприємство не здійснює комерційну діяльність в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо ж підприємство здійснює комерційну діяльність як вказано вище, прибуток підприємства може оподатковуватися в другій Державі, але тільки в тій частині, що стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло цілком незалежно щодо підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається вирахування витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, незалежно від того, чи понесені ці витрати в Державі, де розташоване постійне представництво, чи поза її межами. Проте, такі вирахування не дозволяються відносно сум (інших, ніж ті, що направлені на покриття фактичних витрат), якщо будь-які з них сплачуються постійним представництвом підприємству або будь-якому іншому його підрозділу як роялті, гонорари або інші подібні платежі в обмін за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги або за управління, чи, за винятком випадків з банківськими установами, як проценти за позичку, надану підприємством постійному представництву.

4. Якщо інформація, що доступна даним податковим органам в Договірній Державі, недостатня для визначення прибутку, що відноситься до

постійного представництва підприємства другої Договірної Держави, розташованого в першій згаданій Державі, або якщо інформація, що визначає такі прибутки, недоступна цим податковим органам, то такий прибуток може бути визначений в Договірній Державі, в якій знаходиться це постійне представництво, за власним розсудом або за допомогою проведення оцінки цими органами відповідно до податкового законодавства і адміністративної практики нижчезгаданої Держави, за умови, що результати цього розсуду або цієї оцінки будуть відповідати принципам, що містяться у цій статті.

5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки цим постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8

Морський та повітряний транспорт

1. Прибутки підприємства Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях підлягають оподаткуванню лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) доход від оренди порожніх морських або повітряних суден; і

б) прибутки від використання, утримання або оренди контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів;

якщо така оренда або таке використання, утримання або оренда, в залежності від обставин, є разовою по відношенню до експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пунктів 1 і 2 застосовуються також і на прибутки, одержані від участі у пулі, спільному підприємстві чи в міжнародній організації по експлуатації транспортних засобів.

Стаття 9 А соційовані підприємства

1. Якщо:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні і ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства Договірної Держави та підприємства іншої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних чи фінансових стосунках створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який поза цими умовами міг би бути нарахований одному з цих підприємств, але з причин наявності цих умов не був нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і, відповідно, оподаткований.

2. Якщо Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави — і відповідно оподатковує — прибутки, по яким підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені за вимогою першої Договірної Держави, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна внести відповідне коректування нарахованого в ній податку на цей прибуток, якщо ця інша Держава вважає такі зміни законними. При визначенні такого коректування, будуть враховані інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав будуть консультуватися один з одним при необхідності.

Стаття 10 Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть

оподатковуватись у цій другій Державі. Ці дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником дивідендів, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 процентів валової суми дивідендів, якщо фактичним власником є компанія (на відміну від товариства), що безпосередньо володіє мінімум 20 процентами капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 15 процентів валової суми дивідендів в усіх інших випадках.

2. Незважаючи на положення пункту 1, поки фізична особа — резидент у Фінляндії — має право на податковий кредит щодо дивідендів, що сплачуються компанією — резидентом в Фінляндії, доти дивіденди, які сплачуються компанією — резидентом в Фінляндії резиденту України, підлягають оподаткуванню тільки в Україні, якщо одержувач є фактичним власником дивідендів.

3. Незважаючи на положення пункту 1, дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом України, компанії, яка є резидентом Фінляндії і яка є фактичним власником дивідендів, підлягають звільненню від українського податку, якщо:

а) інвестиційна гарантія надається Фінською Радою по Гарантіям під інвестуємий капітал, відносно якого сплачуються дивіденди, або під дивіденди, що сплачуються; або

б) інвестуємий капітал (інший ніж в галузі ігрового бізнесу, шоу-бізнесу або посередницької діяльності, або аукціонів), відносно якого сплачуються дивіденди, у розмірі не менше одного мільйона (1.000.000) доларів США або його еквівалент у фінських марках, і одержувач володіє, принаймні, 50 процентами уставного капіталу компанії, що сплачує дивіденди.

Звільнення в рамках цього пункту дозволяється стосовно дивідендів, що виплачуються за будь-який податковий рік за період, коли вищезгадана гарантія знаходиться в чинності, або, якщо такої гарантії немає, стосовно дивідендів, що виплачуються за перші три роки, наступні за роком, під час якого була здійснена інвестиція, або в будь-якому випадку за будь-який більш тривалий період, згідно з податковим законодавством України, що стосується звільнення зовнішніх дивідендів, або звільнення прибутків українських підприємств із зарубіжними інвестиціями, якщо дивіденди виплачуються із звільнених прибутків.

4. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють порядок застосування положень пунктів 1 і 2. Положення зазначених пунктів не застосовуються до оподаткування компанії відносно прибутків, із яких сплачуються дивіденди.

5. Термін „дивіденди“ при використанні в цій статті означає доходи від акцій, чи інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутках, а також дохід від інших корпоративних прав, який підпадає такому ж оподаткуванню, як дохід від акцій відповідно до законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

6. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до таких постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, в залежності від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

7. Якщо компанія-резидент Договірної Держави одержує прибуток або дохід з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком випадків, якщо ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, та випадків, якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, фактично пов'язаний з постійним представництвом або постійною базою, розташованими в цій другій Державі, і не може піддавати оподаткуванню нерозподілений прибуток компанії, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутків або доходів, що утворюються в цій другій Державі.

Стаття 11 Проценти

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак, такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї

Держави, але якщо одержувач є фактичним власником процентів, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 процентів валової суми процентів, якщо:

(I) одержувач є резидентом цієї другої Держави, і

(II) такий одержувач є підприємством цієї другої Держави і є фактичним власником процентів, і

(III) проценти сплачуються відносно заборгованості, що виникає по продажу в кредит цим підприємством будь-яких виробів або промислового, комерційного або наукового обладнання підприємству першої згаданої Держави, за винятком тих випадків, коли продаж або заборгованість існує між спорідненими особами;

б) 10 процентів валової суми процентів в усіх інших випадках.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування такого обмеження.

3. Незважаючи на положення пункта 2,

а) проценти, що виникають в Україні, оподатковуються тільки у Фінляндії, якщо проценти сплачуються:

(I) Державі Фінляндія, або її місцевому органу влади або установі;

(II) Банку Фінляндії;

(III) фінському Фонду по промислому сприянню Ltd. (FINNFUND) або Ltd Фінський Експортний Кредит; або

(IV) будь-якій іншій установі, аналогічній згаданій в підрозділі (III), про які компетентні органи Договірних Держав можуть домовлятися час від часу;

б) проценти, що виникають у Фінляндії, оподатковуються тільки в Україні, якщо проценти сплачуються:

(I) Державі Україна, або її політико-адміністративному підрозділу або місцевому органу влади;

(II) Національному Банку України;

(III) будь-якій установі, яка заснована в Україні після дати підписання цієї Конвенції, і які аналогічні будь-яким із згаданих в підрозділі (III) підпункта а), і про які компетентні органи Договірних Держав можуть домовлятися час від часу;

с) проценти, що виникають в

(I) Договірній Державі по займу, представленому будь-якій із організацій, згаданих в підпункті а) і підпункті б), і які сплачуються резиденту другої Договірної Держави, оподатковуються тільки в цій другій Державі;

(II) проценти, що виникають в Україні по займу, представленому Фінською Радою по Гарантіям, і які сплачуються резиденту Фінляндії, оподатковуються тільки у Фінляндії.

4. Термін „проценти“ при використанні в цій статті означає дохід від боргових зобов'язань будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, дохід від державних цінних паперів і дохід від державних облігацій та позикових зобов'язань, включаючи премії та витрати по цим цінним паперам, облігаціям та позиковим зобов'язанням.

5. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною бази, і боргові зобов'язання, на підставі яких сплачуються проценти, фактично пов'язані з таким постійним представництвом чи постійною базою. В такому випадку, в залежності від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, чи є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з яким виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво

або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причини особливих відносин між платником і фактичним власником процентів або між ними обома і третьою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і фактичним власником процентів при відсутності подібних взаємовідносин, то положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. В такому випадку надмірна частина платежів, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави та з урахуванням інших положень цієї Конвенції.

8. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі боргового зобов'язання, стосовно якого сплачується процент, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

Стаття 12 Роялті

1. Роялті, які виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися в цій другій Державі.

2. Однак, ці роялті, за винятком випадків тих видів платежів, що згадуються в підпункті а) пункту 3, можуть також оподатковуватися у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але, якщо одержувач є фактичним власником роялті, податок, що стягується таким чином, не може перевищувати:

а) 5 процентів валової суми роялті у випадку тих платежів, які згадані в підпункті в) пункту 3;

б) 10 процентів валової суми роялті у випадку тих платежів, які згадані в підпункті с) пункту 3.

Компетентні органи Договірних Держав вирішують за взаємною згодою питання про способи застосування цих обмежень.

3. Термін „роялті“ при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування

а) за користування або за право користування будь-яким комп'ютерним забезпеченням, патентами, дизайнами чи моделями, або планами;

б) за користування або за право користування будь-якими секретними формулами чи процесами, або за інформацію („ноу-хау“), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

с) за користування або за право користування будь-яким авторським правом на літературний твір, твір мистецтва або науки, включаючи кінематографічні фільми, будь-які фільми або плівки для радіо чи телевізійного мовлення, або будь-якими торговими марками.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, проводить комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною базою, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14, в залежності від обставин.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо особа, яка сплачує роялті, — резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, яка сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, в зв'язку з яким виникло зобов'язання сплачувати роялті, і витрати по сплаті таких роялті несе таке постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають в Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причини особливих відносин між платником і фактичним власником роялті, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, то положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. В такому випадку надмірна частина платежів, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави та з урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передачі права або майна стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

Стаття 13 Приріст вартості майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у пункті 2 статті 6 і яке перебуває у другій Договірній Державі, можуть сподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи, які одержані резидентом Договірної Держави від відчужування акцій або інших корпоративних прав в компанії, активи якої складаються переважно з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, яку резидент Договірної Держави має в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, включно з доходами від відчужування цього постійного представництва (окремо чи в сукупності з підприємством) чи цієї постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи підприємства Договірної Держави від відчужування морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації цих морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого, ніж те, про яке йде мова в попередніх пунктах цієї статті, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що здійснює відчужування.

Стаття 14 Незалежні особисті послуги

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковуються тільки в цій Державі, за винятком випадку, коли він

володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності. Якщо у нього є така постійна база, доход може оподатковуватись в другій Державі, але тільки стосовно доходу, що приписується до цієї постійної бази.

2. Термін „професійні послуги“ включає, зокрема, незалежні наукові, літературні, мистецькі, освітні або викладацькі види діяльності, так як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, зубних лікарів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20, платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, то винагороди, у зв'язку з цим, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1, винагороди, що одержуються резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковуються тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач знаходиться в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого дванадцятимісячного періоду, і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави, і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень даної статті, винагороди, одержувані у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій Державі.

Стаття 16

Гонорари директорів

Гонорари директорів або інші подібні винагороди, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом правління директорів чи іншого подібного органу компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15, доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом, від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доходи від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховуються не самому працівнику мистецтва або спортсмену, а іншій особі, то ці доходи можуть, незалежно від положень статей 7, 14 і 15, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв чи спортсмена.

3. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються до доходів, що одержуються від діяльності, що виконується в Договірній Державі працівником мистецтва або спортсменом, якщо відвідування цієї Держави повністю або в основному фінансується із фондів другої Договірної Держави, або політико-адміністративних підрозділів або місцевих органів влади. В цьому випадку дохід підлягає оподаткуванню відповідно до положень статті 7, статті 14 або статті 15, в залежності від обставин.

Стаття 18

Пенсії та анuitети

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою резиденту Договірної Держави, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1 і згідно з положеннями пункту 2 статті 19, пенсії та інша допомога, періодичні чи одноразові компенсації, сплачувані відповідно до законодавства з питань соціального страхування

Договірної Держави або згідно з будь-якою суспільною програмою, організованою Договірною Державою, що мають на меті підвищення соціального добробуту, або будь-який аннуїтет, що виникає в цій Державі, може оподатковуватись у цій Державі.

3. Термін „аннуїтет“, використаний у даній статті, означає встановлені суми, сплачувані фізичній особі періодично в установлений час, під час її життя або під час визначеного або встановленого періоду часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей (відмінну від наданих послуг).

Стаття 19 Державна служба

1. а) Платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, інші, ніж пенсії, що виплачуються Договірною Державою або політико-адміністративними підрозділами чи установами, або місцевими органами влади фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, або підрозділу чи установи, або місцевої влади, оподатковуються тільки в цій Державі.

б) Проте ці платня, заробітна плата та інші подібні винагороди оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, в якій ця фізична особа є резидентом, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа:

I) є громадянином цієї Держави; або

II) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-які пенсії, які сплачуються Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом чи установою, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, або її політико-адміністративного підрозділу чи установи, або місцевого органу влади, оподатковуються тільки в цій Державі.

б) Однак ці пенсії оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є фізична особа, при умові, що вона є громадянином цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 застосовуються до платні, заробітної плати та інших подібних винагород і до пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням комерційної діяльності Договірною Державою, або її політико-адміністративним підрозділом чи установою, або місцевим органом влади.

Стаття 20

Студенти і стажувальники

1. Платежі, отримувані студентом чи практикантом, який є або був безпосередньо до приїзду у Договірну Державу резидентом іншої Договірної Держави і перебуває в першій Державі виключно з метою одержання освіти чи практики і призначені для утримання, одержання освіти або практики, не оподатковуються в цій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

2. Студент університету чи іншого вищого освітнього закладу за отримання вищої освіти в Договірній Державі або стажувальник, який є або був безпосередньо до приїзду у другу Договірну Державу резидентом першої згаданої Держави і перебуває в другій Договірній Державі протягом тривалого періоду, що не перевищує 183 дні, не підлягає оподаткуванню в цій другій Державі відносно винагородження за послуги, що надаються ним у цій Державі за умови, що ці послуги пов'язані з його навчанням або практикою і винагородження здійснюється у вигляді грошової суми, необхідної для його утримання.

Стаття 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави незалежно від джерела їх виникнення, про які не йде мова в попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доходи, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 залежно від обставин.

Стаття 22 Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться в пункті 2 статті 6, що є власністю резидента однієї Договірної Держави і розташоване в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Майно, представлене акціями або іншими корпоративними правами в компанії, активи якої складаються в основному з нерухомого майна, що знаходиться в одній Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.
3. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.
4. Майно, представлене морськими та повітряними судами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських та повітряних суден, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.
5. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки в цій Державі.

Стаття 23 Уникнення подвійного оподаткування

1. У Фінляндії подвійне оподаткування усувається таким чином:

а) Якщо резидент Фінляндії одержує доходи або володіє майном, які згідно з положеннями цієї Конвенції можуть оподатковуватись в Україні, Фінляндія, враховуючи положення підпункту b), дозволяє:

(I) вирахування з податку на доход цієї особи суми, що дорівнює податку на доход, сплаченому в Україні;

(II) вирахування з податку на майно цієї особи суми, що дорівнює податку на майно, сплаченому в Україні.

б) Дивіденди, сплачені компанією-резидентом України компанії, яка є резидентом Фінляндії і безпосередньо контролює мінімум 10 відсотків голосів компанії, що сплачує дивіденди, звільняються від фінських податків.

с) Незважаючи на будь-які інші положення цієї Конвенції, фізична особа, яка є резидентом України та згідно з податковим законодавством Фінляндії стосовно фінських податків, наведених у статті 2, також розглядається як резидент Фінляндії і може оподатковуватись у Фінляндії. Однак Фінляндія дозволяє вирахувати з фінського податку будь-який сплачений український податок на доход або на майно згідно з положеннями підпункту а) цього пункту і пункту 3. Положення цього підпункту поширюються тільки на громадян Фінляндії.

2. В Україні подвійне оподаткування усувається таким чином:

а) На фінський податок, сплачуваний за законодавством Фінляндії та відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або майна із джерел у Фінляндії (включаючи у випадку дивідендів податок, що сплачується у Фінляндії стосовно прибутку, із якого сплачуються дивіденди), буде робитись знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного стосовно того ж прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється український податок.

б) Для цілей підпункту а) прибуток і доход, одержувані резидентом України, і майно, що належить йому, які можуть оподатковуватись у Фінляндії відповідно до цієї Конвенції, будуть вважатись такими, що виникають із джерел у Фінляндії.

3. Будь-яке вирахування або кредит, згадані у підпунктах а) і с) пункту 1 та підпункті а) пункту 2, не повинні, проте, перевищувати у Договірній Державі тієї частини податку на доход або майно, як було підраховано до надання вирахування або кредиту, яка стосується доходу або майна, які можуть оподатковуватись у цій другій Державі, залежно від обставин.

4. Якщо відповідно до будь-якого положення Конвенції одержуваний доход або майно резидента Договірної Держави звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми

оподаткування на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений від податку дохід або майно.

Стаття 24 Недискримінація

1. Громадяни Договірної Держави не підлягатимуть у другій Договірній Державі іншому або більш обтяжливому оподаткуванню чи виконанню будь-яких податкових зобов'язань, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати громадяни цієї другої Договірної Держави за тих же обставин. Це положення, незважаючи на положення статті 1, застосовується також до осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким громадяни цієї Держави піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не повинно бути менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств, які здійснюють таку ж саму діяльність за тих же самих умов або обставин у цій другій Державі.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 5 статті 11 або пункту 5 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку цього підприємства повинні обчислюватись за тих же умов, за яких вони сплачувались і резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, для цілей визначення оподатковуваного майна цього підприємства, підлягати вирахуванню за таких же самих умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково, прямо чи посередньо перебуває у володінні чи під контролем одного чи декільких резидентів іншої Договірної Держави, не підлягають в першій Державі ніякому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, які були б інші або більш обтяжливі, ніж ті, які є чи можуть бути встановлені для інших подібних підприємств першої Держави.

5. Ніжкі положення цієї статті не можуть тлумачитись як зобов'язання Договірної Держави надавати фізичним особам, що не мають статусу резидента в цій Державі, будь-які персональні пільги, знижки, звільнення або вирахування для цілей оподаткування, що надаються фізичним особам-резидентам.

Стаття 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування не у відповідності до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених внутрішніми законодавствами цих Держав, подати свою заяву на розгляд компетентного органу влади Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її ситуація передбачена в параграфі 1 статті 24, на розгляд компетентного органу влади Держави, громадянином якої вона є. Ця заява повинна бути представлена протягом трьох років з моменту надходження першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він вважатиме заяву обґрунтованою і якщо він сам не зможе прийти до задовільного рішення, вирішити цю проблему за взаємною згодою з компетентним органом іншої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає положенням Конвенції. При досягненні компетентними органами домовленості відшкодування або кредит на податки надаються Договірними Державами відповідно до досягнутої згоди. Досягнута домовленість підлягає виконанню незважаючи на будь-які строки, передбачені внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав намагатимуться вирішити за взаємною згодою всі труднощі або сумніви, які можуть виникати з приводу тлумачення чи застосування Конвенції. Вони можуть також консультуватися один з одним з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних

законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, доки оподаткування не суперечить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтею 1. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, зберігається в таємниці в такий же спосіб, як і інформація, що отримується в рамках національного законодавства цієї Держави і надається лише особам чи органам влади (включаючи суди та адміністративні органи), що займаються оцінкою чи збором податків, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Ці особи чи органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати таку інформацію у ході відкритих судових засідань чи в судових рішеннях.

2. Положення пункту 1 в жодному випадку не повинні тлумачитись як покладання на Договірну Державу обов'язку:

а) вживати адміністративні заходи, які порушують законодавство та адміністративну практику цієї чи іншої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яка не могла бути одержана на підставі законодавства чи в рамках звичайної адміністративної практики цієї чи іншої Договірної Держави;

с) надавати інформацію, яка розкривала би будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б державній політиці (суспільному порядку).

Стаття 27

Члени дипломатичних представництв і консульських постів

Ніщо в цій Конвенції не буде зачіпати податкових привілеїв членів дипломатичних представництв або консульських постів, установлених загальними нормами міжнародного права або положеннями спеціальних угод.

Стаття 28

Вступ у чинність

1. Уряди Договірних Держав повідомляють один одного про те, що всі конституційні вимоги щодо набуття чинності цією Конвенцією виконані.

2. Конвенція набуває чинності через п'ятнацять днів після дати надходження останнього з повідомлень, визначених у параграфі 1, і її положення будуть застосовуватись:

а) у Фінляндії:

(I) стосовно податків, що стягуються у джерела з доходу, одержаного на або після 1 січня календарного року, наступного після року вступу Конвенції у чинність;

(II) стосовно інших податків на доходи і майно, що стягуються протягом будь-якого календарного року, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного після року вступу Конвенції у чинність.

б) в Україні:

(I) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платіжів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем вступу Конвенції у чинність;

(II) стосовно податків на доходи підприємств для будь-якого оподаткованого періоду, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком вступу Конвенції у чинність;

(III) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем вступу Конвенції у чинність.

3. З дня вступу цієї Конвенції у чинність такі Угоди між Урядом Республіки Фінляндія та Урядом Союзу Рядянських Соціалістичних Республік припиняють свою дію стосовно податків, до яких застосовується ця Конвенція, згідно з положеннями пункту 2 :

а) Угода про взаємне звільнення повітряно-транспортних підприємств та їх персоналу від податків та внесків на соціальне страхування, підписана в Гельсінкі 5 травня 1972 року, (в подальшому - „Угода 1972 року“); та

б) Угода про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доход, та протокол, що додається до неї, підписані в Москві 6 жовтня 1987 року (в подальшому - „ Угода 1987 року “).

4. Якщо будь-які положення Угод 1972 або 1987 років наляють будь-яку велику знижку з податку чим вона повинна бути згідно з цією Конвенцією, то будь-яке таке положення, вказане вище, продовжує діяти:

а) стосовно податків, утриманих із джерела за період 12 місяців з того дня, коли положення цієї Конвенції, в іншому випадку, вступили б у чинність згідно з положеннями пункту 2 ; та

б) стосовно інших податків, на податки, що стягуються на протязі першого податкового року відносно якого положення цієї Конвенції, в іншому випадку, вступили б у чинність згідно з положеннями пункту 2.

Стаття 29 Завершення чинності

Ця Конвенція буде залишатися в чинності до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі через дипломатичні канали повідомлення про припинення її принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років після дня вступу в чинність Конвенції. В такому випадку чинність Конвенції буде припинено:

а) у Фінляндії:

(I) стосовно податків, що стягуються у джерела з доходу, одержаного на або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;

(II) стосовно інших податків на доходи і майно, що стягуються протягом будь-якого календарного року, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення.

б) в Україні:

(I) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

(II) стосовно податків на дохід підприємств для будь-якого оподаткованого періоду, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;

(III) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення.

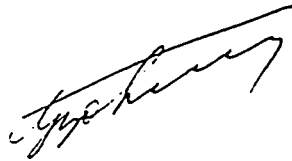
У засвідчення чого, нижчепідписані, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчпнено в двох примірниках, у Києві 14 жовтня 1994 року фінською, українською та англійською мовами, всі три тексти мають однакову чинність. У разі розбіжностей перевага надається англійському тексту.

За Уряд
Республіки Фінляндія:

За Уряд
України:

ПРОТОКОЛ

Сьогодні при підписанні Конвенції між Урядом Республіки Фінляндія і Урядом України про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно (надалі іменована як „Конвенція“), нижчепідписані домовились по наступующим положенням, які являють собою невід'ємну частину Конвенції:

1. По статті 5, пункту 3

Недивлячись на положення пункту 3 статті 5 Конвенції, компетентні органи Договірної Держави, в якій підприємство другої Договірної Держави займається будівництвом будівлі або виконує іншу діяльність або користується згаданим у цьому пункті, може по заяві підприємства у кожному випадку збільшувати після закінчення періоду часу існування постійного представництва згідно з положеннями цього пункту, якщо є переконливі і достатні причини для такого збільшення. Однак, збільшення періоду часу, згаданого в попередніх реченнях, в будь-якому випадку не повинно перевищувати 24 місяці.

2. По статті 13, пункту 2 та статті 22, пункту 2

Для цілей пункту 2 статті 13 та пункту 2 статті 22 Конвенції участь в товаристві розглядається як корпоративні права в компанії, за умовою, що товариство вважається юридичною особою згідно з законодавством Договірної Держави, в якій воно засновано.

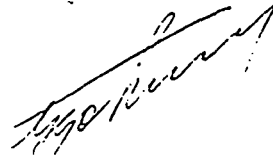
У засвідчення чого, нижчепідписані, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Вчинено в двух примірниках, у Києві 14 жовтня 1994 року фінською, українською та англійською мовами, всі три тексти мають однакову чинність. У разі розбіжностей перевага надається англійському тексту.

За Уряд
Республіки Фінляндія:

За Уряд
України:

CONVENTION¹ BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE GOVERNMENT OF UKRAINE FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of Finland and the Government of Ukraine.

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital.

Have agreed as follows:

Article 1

Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are:

a) in Finland:

(i) the state income taxes (valtion tuloverot; de statliga inkomstskattorna);

(ii) the corporate income tax (yhteisöjen tulovero; inkomstskatten för samfund);

(iii) the communal tax (kunnallisvero; kommunalskatten);

(iv) the church tax (kirkollisvero; kyrkoskatten);

(v) the tax withheld at source from interest (korkotulon lähdevero; källskatten på ränteinkomst);

(vi) the tax withheld at source from non-residents' income (rajoitetusti verovelvollisen lähdevero; källskatten för begränsat skattskyldig); and

(vii) the state capital tax (valtion varallisuusvero; den statliga förmögenhetsskatten);

(hereinafter referred to as "Finnish tax");

b) in Ukraine:

(i) the tax on income of enterprises (podatok na dokhody pidpriemstvi);

(ii) the income tax on citizens (pributkovy podatok z gromadyan); and

(iii) the local taxes on income (mistcevi podatky na dokhod) imposed under the Decree on local taxes;

(hereinafter referred to as "Ukraine tax").

4. Where a new tax on income or on capital is introduced in a Contracting State after the date of signature of the Convention, the Convention shall apply also to such tax. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement determine whether a tax which is introduced in either Contracting State is one to which the Convention shall apply according to the preceding sentence.

5. The Convention shall apply also to any taxes, being identical with or substantially similar to those mentioned or referred to in paragraphs 1 and 2, which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the taxes to which the Convention applies by virtue of those paragraphs. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "Finland" means the Republic of Finland and, when used in a geographical

¹ Came into force on 12 December 1995, i.e., 15 days after the date of the last of the notifications (of 27 November 1995) by which the Parties had informed each other of the completion of the constitutional requirements, in accordance with article 28 (2).

sense, means the territory of the Republic of Finland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Finland within which, under the laws of Finland and in accordance with international law, the rights of Finland with respect to the exploration for and exploitation of the natural resources of the sea bed and its sub-soil and of the superjacent waters may be exercised:

b) the term "Ukraine" means Ukraine and, when used in a geographical sense, means the territory of Ukraine, and any area adjacent to the territorial waters of Ukraine within which, under the laws of Ukraine and in accordance with international law, the rights of Ukraine with respect to the exploration for and exploitation of the natural resources of the sea bed and its sub-soil and of the superjacent waters may be exercised:

c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Finland or Ukraine, as the context requires:

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons:

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes:

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State:

g) the term "citizen" means:

(i) any individual possessing the citizenship of a Contracting State:

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State:

h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State:

i) the term "competent authority" means:

(i) in Finland, the Ministry of Finance, its authorised representative or the authority which, by the Ministry of Finance, is designated as competent authority:

(ii) in Ukraine, the Ministry of Finance or its authorised representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4

Residence

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation (registration) or any other criterion of a similar nature. The term also includes a Contracting State itself, a political subdivision, a local authority and a statutory body thereof. The term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode:

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a citizen:

d) if he is a citizen of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of practical day to day management is situated.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management:

- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop;
- f) premises used as a sales outlet; and
- g) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith constitute a permanent establishment only if such site, project or activities last for a period of more than twelve months. The use of an installation or structure or drilling rig or ship to explore for natural resources constitutes a permanent establishment only if such use is for a period of more than six months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or occasional delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or occasional delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, a person — other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies — acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State shall be deemed to constitute a permanent establishment of the enterprise in the first-mentioned State if:

a) he has, and habitually exercises, in that first-mentioned State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised

through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or

b) he has no such authority, but habitually maintains in that first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. a) The term "immovable property" shall, subject to the provisions of sub-paragraphs b) and c), have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated.

b) The term "immovable property" shall in any case include buildings, property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

c) Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the

company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in case of banking enterprise, by way of interest on money lent to the permanent establishment by the enterprise.

4. Where the information available to the tax authority concerned in a Contracting State is inadequate to determine the profits to be attributed to a permanent establishment of an enterprise of the other Contracting State situ-

ated in the first-mentioned State or where information to determine such profits is not available to that authority, such profits may be determined in the Contracting State in which the permanent establishment is situated by the exercise of discretion or the making of an estimate by that authority, in accordance with the tax laws and the administrative practice of the last-mentioned State, provided that such discretion shall be exercised or such estimate shall be made so that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:

a) income from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft; and

b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise;

where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business, or an international operating agency.

Article 9

Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State and taxes accordingly profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are by the first-mentioned State claimed to be profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State. Such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 20 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, as long as an individual resident in Finland is entitled to a tax credit in respect of dividends paid by a company resident in Finland, dividends paid by a company which is a resident of Finland to a resident of Ukraine shall be taxable only in Ukraine if the recipient is the beneficial owner of the dividends.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, dividends paid by a company being a resident of Ukraine to a company which is a resident of Finland and which is the beneficial owner of the dividends shall be exempt from Ukraine tax if:

a) an investment guarantee is granted by the Finnish Guarantee Board for the capital invested in respect of which the dividends are paid or for dividends paid; or

b) the capital invested (other than in the field of gambling, show business or intermediation business, or auctions) in respect of which the dividends are paid is not less than one million (1,000,000) United States dollars or its equivalent in Finnish markkas, and the recipient holds at least 50 per cent of the equity capital of the company paying the dividends.

The exemption under this paragraph shall be allowed with regard to dividends paid for any tax year within the period for which the above-mentioned guarantee is in force or, where there is no such guarantee, with regard to dividends paid for the first three years next following the year during which the investment was made, or in any case for any longer period under the tax laws of Ukraine relating to the exemption of outward dividends, or to the exemption of profits of Ukrainian enterprises with foreign investment where the dividends are paid out of exempted profits.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of the provisions of paragraphs 1 and 2. The provisions of those paragraphs shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting

State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the interest if:

(i) the recipient is a resident of that other State, and

(ii) such recipient is an enterprise of that other State and is the beneficial owner of the interest, and

(iii) the interest is paid with respect to indebtedness arising on the sale on credit, by that enterprise, of any merchandise or industrial, commercial or scientific equipment to an enterprise of the first-mentioned State, except where the sale or indebtedness is between related persons;

b) 10 per cent of the gross amount of the interest in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2,

a) interest arising in Ukraine shall be taxable only in Finland if the interest is paid to:

(i) the State of Finland, or a local authority or a statutory body thereof;

(ii) the Bank of Finland;

(iii) the Finnish Fund for Industrial Co-operation Ltd (FINNFUND) or the Finnish Export Credit Ltd; or

(iv) any other institution, similar to those mentioned in subdivision (iii), as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

b) interest arising in Finland shall be taxable only in Ukraine if the interest is paid to:

(i) the State of Ukraine, or a political subdivision or a local authority thereof;

(ii) the National Bank of Ukraine;

(iii) any institution which is established in Ukraine after the date of signature of this Convention and which is similar to any of those mentioned in subdivision (iii) of subparagraph a), as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

c) interest arising in

(i) a Contracting State on a loan guaranteed by any of the bodies mentioned or referred to in sub-paragraph a) or sub-paragraph b) and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State;

(ii) interest arising in Ukraine on a loan guaranteed by the Finnish Guarantee Board and paid to a resident of Finland shall be taxable only in Finland.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident

of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

8. The provisions of this Article shall not apply if it is the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties, except in the case of payments referred to in sub-paragraph a) of paragraph 3, may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the royalties, in the case of payments of the kind referred to in sub-paragraph b) of paragraph 3;

b) 10 per cent of the gross amount of the royalties, in the case of payments of the kind referred to in sub-paragraph c) of paragraph 3.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration

a) for the use of, or the right to use, any computer software, patent, design or model, or plan;

b) for the use of, or the right to use, any secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience (know-how);

c) for the use of, or the right to use, any copy right of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting, or any trade mark.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

7. The provisions of this Article shall not apply if it is the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the right or property in respect of which the royalties are

paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in a company the assets of which consist mainly of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 16

Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artists and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a

Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman if the visit to that State is wholly or mainly supported by funds of the other Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof. In such case, the income shall be taxable in accordance with the provisions of Article 7, Article 14 or Article 15, as the case may be.

Article 18

Pensions and annuities

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, and subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions paid and other benefits, whether periodic or lump-sum compensation, granted under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organised by a Contracting State for social welfare purposes, or any annuity arising in that State, may be taxed in that State.

3. The term "annuity" as used in this Article means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during life, or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth (other than services rendered).

Article 19

Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a

Contracting State or a political subdivision or a statutory body or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if the services are rendered in that State and the individual:

(i) is a citizen of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a statutory body or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if he is a citizen of that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a statutory body or a local authority thereof.

Article 20

Students and trainees

1. Payments which a student, or a trainee, who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. A student at a university or other institution for higher education in a Contracting State, or a trainee, who is or was immediately before visiting the other Contracting State a resident of the first-mentioned State and who is present in the other Contracting State for a continuous period not exceeding 183 days, shall not be taxed in that other State in respect of remuneration for services rendered in that State, provided that the services are in connection with his studies or training and the remuneration constitutes earnings necessary for his maintenance.

Article 21

Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by shares or other corporate rights in a company the assets of which consist mainly of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that Contracting State.

3. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

4. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in that State.

5. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23

Elimination of double taxation

1. In Finland double taxation shall be eliminated as follows:

a) Where a resident of Finland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Ukraine, Finland shall, subject to the provisions of sub-paragraph b), allow:

(i) as a deduction from the tax on the income of that person, an amount equal to the tax on income paid in Ukraine;

(ii) as a deduction from the tax on the capital of that person, an amount equal to the tax on capital paid in Ukraine.

b) Dividends paid by a company being a resident of Ukraine to a company which is a resident of Finland and which controls directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

c) Notwithstanding any other provision of this Convention, an individual who is a resident of Ukraine and under Finnish taxation law with respect to the Finnish taxes referred to in Article 2 also is regarded as resident in Finland may be taxed in Finland. However, Finland shall allow any Ukraine tax paid on income or on capital as a deduction from Finnish tax in accordance with the provisions of sub-paragraph a) of this paragraph and of paragraph 3. The provisions of this sub-paragraph shall apply only to citizens of Finland.

2. In Ukraine double taxation shall be eliminated as follows:

a) Finnish tax payable under the laws of Finland and in accordance with the Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or capital from sources within Finland (excluding in the case of a dividend, tax payable in Finland in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against any Ukraine tax computed by reference to the same profits, income or capital by reference to which the Finnish tax is computed.

b) For the purposes of sub-paragraph a), profits and income derived and capital owned by a resident of Ukraine which may be taxed in Finland in accordance with the Convention shall be deemed to arise from sources in Finland.

3. Any deduction or credit referred to in sub-paragraphs a) and c) of paragraph 1 and

sub-paragraph 21 of paragraph 2 shall not, however, in a Contracting State exceed that part of the tax on the income or on the capital, as computed before the deduction is given or the credit is allowed, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the other Contracting State.

4. Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Article 24

Non-discrimination

1. Citizens of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which citizens of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which citizens of the State concerned in the same circumstances are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 5 of Article 11, or paragraph 5 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting

State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. Nothing in this Article shall be construed as obliging either Contracting State to grant to individuals not resident in that State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes which are granted to individuals so resident.

Article 25

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a citizen. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. In the event the competent authorities reach an agreement, refund or credit of taxes shall be allowed by the Contracting States in accordance with such agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by

mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27

Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

Entry into force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. The Convention shall enter into force fifteen days after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

a) in Finland:

(i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

(ii) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in Ukraine:

(i) in respect of taxes on dividends, interest or royalties for any payments made on or after the sixtieth day following that day on which the Convention enters into force;

(ii) in respect of tax on income of enterprises for any taxation period beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;

(iii) in respect of income tax on citizens for any payments made on or after the sixtieth day following that day on which the Convention enters into force.

3. Upon the date on which this Convention becomes effective, the following Agreements between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Union of Soviet Socialist Republics shall cease to have effect with respect to taxes to which this

Convention applies in accordance with the provisions of paragraph 2:

a) the Agreement for the reciprocal exemption of air traffic enterprises and their personnel from taxes and social security contributions, signed at Helsinki on 5 May 1972,¹ (hereinafter referred to as "the 1972 Agreement"); and

b) the Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and the Protocol attached thereto, signed at Moscow on 6 October 1987² (hereinafter referred to as "the 1987 Agreement").

4. Where any provision of the 1972 or the 1987 Agreement would have afforded any greater relief from tax than is due under this Convention, any such provision as aforesaid shall continue to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, for a period of twelve months from the date on which the provisions of this Convention would otherwise have effect in accordance with the provisions of paragraph 2; and

b) in respect of other taxes, for taxes chargeable for the first tax year with regard to which the provisions of this Convention would otherwise have effect in accordance with the provisions of paragraph 2.

Article 29

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving

notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) in Finland:

(i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

(ii) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in Ukraine:

(i) in respect of taxes on dividends, interest or royalties for any payments made on or after the sixtieth day following that day on which the notice is given;

(ii) in respect of tax on income of enterprises for any taxation period beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given;

(iii) in respect of income tax on citizens for any payments made on or after the sixtieth day following that day on which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Kiev this 14th day of October 1994, in the Finnish, Ukrainian and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government
of the Republic of Finland:

HEIKKI HAAVISTO

For the Government
of Ukraine:

GENNADI UDOVENKO

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 861, p. 69.

² *Ibid.*, vol. 1514, No. 1-26171.

PROTOCOL

At the signing today of the Convention between the Government of the Republic of Finland and the Government of Ukraine for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (hereinafter referred to as "the Convention"), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention:

1. With reference to Article 5, paragraph 3

Notwithstanding the provisions of paragraph 3 of Article 5 of the Convention, the competent authority of the Contracting State in which an enterprise of the other Contracting State is engaged in the erection of a building or carries on any other activities or use referred to in that paragraph may upon application of the enterprise in each case extend the period of time upon the expiry of which a permanent establishment would come into existence under the

provisions of that paragraph, where there are good and sufficient reasons supporting such extension. The extended period of time referred to in the preceding sentence, however, shall in no case exceed 24 months.

2. With reference to Article 13, paragraph 2, and Article 22, paragraph 2

For the purposes of paragraph 2 of Article 13 and paragraph 2 of Article 22 of the Convention, participations in a partnership shall be regarded as corporate rights in a company, provided that the partnership is treated as a legal person under the laws of the Contracting State in which it was established.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Kiev this 14th day of October 1994, in the Finnish, Ukrainian and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government
of the Republic of Finland:

HEIKKI HAAVISTO

For the Government
of Ukraine:

GENNADI UDOVENKO

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LE GOUVERNEMENT DE L'UKRAINE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de l'Ukraine,

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. PERSONNES AUXQUELLES LA CONVENTION S'APPLIQUE

La présente Convention s'applique aux personnes qui ont la qualité de résidents de l'un des Etats contractants ou des deux.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu ou sur les gains en capital perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu ou sur les gains en capital les impôts perçus sur le revenu total ou sur les éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-values en capital.

3. Les impôts existants auxquels s'applique la présente Convention sont:

- a) En Finlande :
- i) L'impôt sur le revenu (*valtion tuloverot; de statliga inkomstskatterna*);
 - ii) L'impôt sur les bénéfices des sociétés (*yhteisöjen tulovero; inkomstskatten för samfund*);
 - iii) L'impôt communal (*kunnallisvero; kommunalskatten*);
 - iv) L'impôt ecclésiastique (*kunnallisvero; kyrkoskatten*);
 - v) L'impôt retenu à la source sur les intérêts (*korkotulon lähdevero; källskatten på ränteinkomst*);
 - vi) L'impôt retenu à la source sur le revenu des non-résidents (*rajoitetusti vero-velvollisen lähdevero; källskatten för begränsat skattskyldig*); et

¹ Entrée en vigueur le 12 décembre 1995, soit 15 jours après la date de la dernière des notifications (du 27 novembre 1995) par lesquelles les Parties s'étaient informées de l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises, conformément au paragraphe 2 de l'article 28.

vii) L'impôt d'état sur le capital (*valtioon varallisuusvero; den statliga förmögenhetskatten*);

(ci-après dénommés « l'impôt finlandais »);

b) En Ukraine :

i) L'impôt sur les bénéficiaires des entreprises (*podatok na dokhody pidpriemstv*);

ii) L'impôt sur le revenu des citoyens (*pributkovy podatok z gromadyan*); et

iii) Les impôts locaux sur le revenu (*mistcevi podatky na dokhod*) imposés aux termes du Décret sur les impôts locaux;

(ci-après dénommés « l'impôt ukrainien »).

4. Si un nouvel impôt sur le revenu ou sur le capital est institué dans un Etat contractant après la date de la signature de la Convention, cette dernière s'applique également audit impôt. Les autorités compétentes des Etats contractants déterminent d'un commun accord si l'impôt qui est institué dans l'un ou l'autre des Etats contractants relève de l'application de la Convention, conformément à la phrase précédente.

5. La Convention s'applique également à tous impôts, identiques ou largement analogues à ceux mentionnés ou visés aux paragraphes 1 et 2, qui sont institués après la date de la signature de la Convention, en plus ou en remplacement des impôts auxquels la Convention s'applique en vertu desdits paragraphes. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent toute modification importante apportée à leur législation fiscale respective.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'impose une interprétation différente :

a) Le terme « Finlande » désigne la République de Finlande et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, le territoire de la République de Finlande et toute zone contiguë aux eaux territoriales de la République de Finlande dans laquelle, en vertu de la législation finlandaise et conformément au droit international, peuvent s'exercer les droits de la Finlande en matière d'exploration et d'exploitation des ressources naturelles des fonds marins et de leur sous-sol et des eaux surjacentes;

b) Le terme « Ukraine » s'entend du territoire de l'Ukraine et, lorsqu'il est utilisé dans un sens géographique, du territoire de l'Ukraine et de toutes zones adjacentes aux eaux territoriales de l'Ukraine sur lesquelles la législation de l'Ukraine et conformément au droit international, peuvent s'exercer les droits de ce pays en ce qui concerne l'exploration et l'exploitation des ressources naturelles des fonds marins et de leur sous-sol ainsi que des eaux surjacentes;

c) Les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » s'entendent selon le contexte de la Finlande ou de l'Ukraine;

d) Le terme « personne » s'entend d'une personne physique, d'une société et de tout autre groupement de personnes;

e) Le terme « société » s'entend d'une personne morale constituée en société et de toute autre entité traitée fiscalement comme telle;

f) Les expressions « entreprise de l'un des Etats contractants » et « entreprise de l'autre Etat contractant » s'entendent respectivement d'une entreprise exploitée par un résident de l'un des Etats contractants et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

g) Le terme « ressortissant » désigne :

- i) Toute personne physique possédant la nationalité d'un Etat contractant;
- ii) Toute personne morale, tout partenariat ou toute association reconnue comme telle en vertu de la législation en vigueur dans un Etat contractant;

h) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

i) L'expression « autorité compétente » désigne :

- i) En Finlande, le Ministère des finances, son représentant habilité ou l'autorité qui est désignée comme autorité compétente par le Ministère des finances;
- ii) En Ukraine, le Ministère des finances ou son représentant habilité.

2. Aux fins de l'application de la Convention par un Etat contractant, tout terme qui n'y est pas défini a le sens que lui attribue la législation de cet Etat concernant les impôts auxquels la Convention s'applique, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. RÉSIDENCE

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « résident de l'un des Etats contractants » s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, y est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction (enregistrement) ou de tout autre critère du même ordre. L'expression englobe également un Etat contractant lui-même, toute autorité locale et tout organe officiel qui lui est rattaché. Toutefois, elle exclut toute personne qui n'est imposable dans cet Etat qu'en raison d'un revenu provenant de sources dans cet Etat ou de capitaux se trouvant dans ledit Etat.

2. Si en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique a la qualité de résident des deux Etats contractants, son statut est déterminé comme suit :

a) Elle est réputée avoir la qualité de résident de l'Etat où elle a un foyer permanent; si elle a un foyer permanent dans les deux Etats, elle est réputée avoir la qualité de résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat où se trouve son centre d'intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle n'a de foyer permanent dans aucun des deux Etats, elle est réputée avoir la qualité de l'Etat où elle a son habitation habituelle;

c) Si elle a son habitation habituelle dans les deux Etats ou si elle n'en a dans aucun d'eux, elle est réputée avoir la qualité de résident de l'Etat dont elle est ressortissante;

d) Si elle est ressortissante des deux Etats ou si elle ne l'est d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants règlent la question d'un commun accord.

3. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'un individu est un résident des deux Etats contractants, elle est réputée être un résident de l'Etat dans lequel son lieu de gestion quotidienne est situé.

Article 5. Etablissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « établissement stable » s'entend d'une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou une partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » s'entend en particulier :

- a) D'un siège de direction;
- b) D'une succursale;
- c) D'un bureau;
- d) D'une usine;
- e) D'un atelier;
- f) De locaux utilisés comme point de vente; et
- g) D'une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction, d'installation ou de montage ou des activités d'encadrement entreprises dans le cadre de ceux-ci ne constituent un établissement stable que si ledit chantier ou les activités qui s'y rapportent durent plus de 12 mois. L'utilisation d'une installation ou d'une structure ou d'une plate-forme ou d'un navire pour prospector les ressources naturelles ne constitue un établissement stable que si ladite utilisation dépasse six mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, l'expression « établissement stable » n'est pas réputée comprendre :

- a) L'usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de produits ou de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) L'entreposage de produits ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison occasionnelles;
- c) L'entreposage de produits ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de leur transformation par une autre entreprise;
- d) Le maintien d'une installation fixe d'affaires à seule fin d'acheter des produits ou des marchandises ou de recueillir des renseignements pour l'entreprise;
- e) Le maintien d'une installation fixe d'affaires à seule fin d'exercer pour l'entreprise d'autres activités de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) Le maintien d'une installation fixe d'affaires à seule fin d'exercer, selon quelle combinaison que ce soit, des activités visées aux alinéas a à e du présent paragraphe, à condition que l'activité cumulée de l'installation ait un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, une personne — autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel le paragraphe 6 s'applique — agissant dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant est réputée constituer un établissement stable de l'entreprise dans l'Etat mentionné en premier si :

a) La personne a et utilise habituellement dans l'Etat mentionné en premier le pouvoir de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que les activités de ladite personne soient limitées à celles mentionnées au paragraphe 4, lesquelles, si elles étaient entreprises par l'intermédiaire d'un établissement stable, ne confèreraient pas audit établissement le caractère d'établissement stable au sens des dispositions dudit paragraphe; ou

b) Si elle n'a pas ce pouvoir, mais en général dispose dans l'Etat mentionné en premier d'un stock de marchandises ou d'articles, à partir duquel elle livre régulièrement des articles ou des marchandises au nom de l'entreprise.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans l'un des Etats contractants du seul fait qu'elle y exerce une activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissaire général ou autre agent indépendant, à condition que celui-ci agisse dans le cadre ordinaire de son activité.

7. Le fait qu'une société résidente de l'un des Etats contractants contrôle une société ou est contrôlée par une société résidente de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou autrement), ne suffit pas, en soi, à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident de l'un des Etats contractants tire de biens immobiliers (y compris d'une exploitation agricole ou forestière) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. a) L'expression « biens immobiliers » a, sous réserve des dispositions des alinéas b et c le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés.

b) L'expression « biens immobiliers » couvre en tout état de cause les bâtiments, les éléments accessoires aux biens immobiliers, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits régis par les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits des paiements variables ou fixes à raison de l'exploitation ou de la concession de l'exploitation de gisements minéraux, de sources et autres ressources naturelles.

c) Les navires, les bateaux et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus de l'exploitation directe, de la location ou d'une autre forme quelconque d'exploitation de biens immobiliers.

4. Si la propriété d'actions ou de titres de société assure, au propriétaire de ces actions ou titres, la jouissance de biens immobiliers détenus par la société, les revenus provenant de l'utilisation directe, de la location ou affermage ou de toutes autres

formes d'exercice de ce droit de jouissance sont imposables dans l'Etat contractant où lesdits biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 à 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus produits par les biens immobiliers utilisés pour fournir des services personnels indépendants.

Article 7. BÉNÉFICES INDUSTRIELS ET COMMERCIAUX

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ladite entreprise n'exerce des activités industrielles et/ou commerciales dans l'autre Etat contractant par l'entremise d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce les activités en question de la manière susmentionnée, ses bénéfices sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement à concurrence de ce qui est attribuable à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, si une entreprise d'un Etat contractant exerce une activité industrielle et/ou commerciale dans l'autre Etat contractant par l'entremise d'un établissement stable qui y est situé, ledit établissement stable se voit imputer dans chaque Etat contractant les bénéfices qu'il aurait su réaliser s'il avait été une entreprise distincte et indépendante exerçant les mêmes activités ou des activités analogues dans les mêmes conditions ou dans des conditions analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il est un établissement stable.

3. Aux fins du calcul des bénéfices d'un établissement stable, il est possible de déduire les dépenses effectuées dans l'intérêt dudit établissement stable, y compris les frais de direction et les frais administratifs généraux encourus aux mêmes fins, soit dans l'Etat où l'établissement stable est situé, soit ailleurs. Toutefois, aucune déduction ne peut être accordée en ce qui concerne les montants, le cas échéant, versés (autrement que pour rembourser les dépenses réelles) par l'établissement stable à l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux sous forme de redevances, honoraires ou autres paiements similaires pour l'utilisation de brevets ou autres droits, ou sous forme de commission pour des services spécifiques rendus ou pour des activités de gestion ou, dans le cas d'une banque, sous forme d'intérêt sur les fonds prêtés à l'établissement stable par l'entreprise.

4. Lorsque les renseignements dont disposent les services fiscaux concernés dans un Etat contractant sont inadéquats pour déterminer les bénéfices qui doivent être attribués à l'établissement stable d'une entreprise de l'autre Etat contractant situé dans l'Etat mentionné en premier, ou si ladite autorité ne dispose pas des renseignements nécessaires pour déterminer lesdits bénéfices, ces derniers peuvent être calculés dans l'Etat contractant dans lequel l'établissement stable est situé par l'autorité fiscale qui agit avec discernement ou qui fait une évaluation, conformément à la législation fiscale et aux pratiques administratives de l'Etat mentionné en dernier, à condition que le résultat soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice ne peut être attribué à un établissement stable pour le simple achat par cet établissement stable de biens ou marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices qui doivent être attribués à l'établissement stable sont déterminés suivant la même méthode pour chaque année, à moins d'une raison satisfaisante pour procéder autrement.

7. Si les bénéfices contiennent des aspects des revenus qui sont traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont dans ce cas pas affectés par les dispositions du présent article.

Article 8. TRANSPORTS MARITIMES ET AÉRIENS

1. Les bénéfices tirés par une entreprise d'un Etat contractant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Aux fins du présent article, les bénéfices tirés de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international comprennent :

a) Les revenus tirés de la location coque nue de navires ou d'aéronefs; et

b) Les bénéfices tirés de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris remorques et autre matériel servant au transport des conteneurs) lorsque l'utilisation, l'entretien ou la location en question, selon le cas, est accessible à l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent également aux bénéfices tirés de la participation à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un autre Etat contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un des Etats contractants et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que dans l'un ou l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une de ces entreprises peuvent être inclus par l'un des Etats contractants dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Si un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise dudit Etat — et impose en conséquence — des bénéfices au titre desquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et si le premier Etat prétend que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions créées entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt prélevé par lui sur les bénéfices susmentionnés, s'il estime l'ajustement justifié. Aux fins du calcul de cet ajustement, il est dûment tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, en cas de besoin, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent entre elles.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes distribués par une société qui a la qualité de résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat. Ils sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société distributrice a la qualité de résident conformément à la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire des dividendes en est le créancier, l'impôt exigible à ce titre ne peut excéder :

a) 5 p. 100 du montant brut des dividendes si le créancier est une société (autre qu'une société en nom collectif) qui détient directement 20 p. 100 au moins du capital de la société distributrice des dividendes;

b) 15 p. 100 du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, aussi longtemps qu'une personne physique ayant la qualité de résident de la Finlande a droit à un crédit d'impôt au titre des dividendes distribués par une société qui a la qualité de résident de la Finlande, les dividendes versés par une société qui est un résident de la Finlande à un résident de l'Ukraine ne sont imposables qu'en Ukraine si le bénéficiaire en est également le créancier.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les dividendes versés par une société qui a la qualité de résident de l'Ukraine à une société qui a la qualité de résident de la Finlande et qui est le créancier des dividendes, sont exonérés de l'impôt ukrainien si :

a) Une garantie des investissements est accordée par le Conseil finlandais des garanties pour les capitaux investis à partir desquels les dividendes sont payés, ou pour les dividendes payés, ou

b) Si les capitaux investis (autres que dans le secteur du jeu, des spectacles de variétés ou des activités d'intermédiaire ou des ventes aux enchères), pour lesquels les dividendes sont versés n'atteint pas un million (1 000 000) de dollars des Etats-Unis ou son équivalent en markkas finlandais, et que le bénéficiaire détient 50 p. 100 au moins du capital-actions de la société versant les dividendes.

L'exonération prévue au titre du présent paragraphe est accordée en ce qui concerne les dividendes versés pour n'importe quel exercice fiscal pendant la période pour laquelle la garantie mentionnée ci-dessus est en vigueur ou, en l'absence d'une telle garantie, pour les dividendes versés pour les trois premières années qui viennent après l'année au cours de laquelle les investissements sont faits, ou dans tous les cas pour toute période plus longue au titre de la législation fiscale de l'Ukraine liée à l'exonération des dividendes extérieurs ou à l'exonération des bénéfices des entreprises ukrainiennes bénéficiant d'investissements étrangers lorsque les dividendes sont distribués à partir des bénéfices exonérés.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent établir, d'un commun accord, les modalités d'application des dispositions des paragraphes 1 et 2. Les dispositions de ces paragraphes sont sans effet sur l'imposition de la société au titre des bénéfices sur lesquels les dividendes distribués sont prélevés.

5. Le terme « dividendes » utilisé dans le présent article désigne les revenus d'actions ou autres droits — à l'exclusion des créances — qui assurent une participation aux bénéfices, ainsi que les revenus d'autres titres qui sont soumis au même

régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice a la qualité de résident.

6. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le créancier des dividendes ayant la qualité de résident d'un Etat contractant exerce, dans l'autre Etat contractant dont la société distributrice a la qualité de résident, une activité industrielle et/ou commerciale par l'entremise d'un établissement stable qui y est situé, ou s'il fournit dans cet autre Etat des services individuels indépendants à partir d'une base d'affaires fixe qui y est située et si la source génératrice des dividendes présente un lien réel avec ledit établissement stable ou avec ladite base d'affaires fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 sont applicables, selon que de besoin.

7. Si une société qui a la qualité de résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, celui-ci ne peut pas imposer les dividendes distribués par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont versés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la source génératrice de dividendes présente un lien réel avec un établissement stable ou une base d'affaires fixe se trouvant dans cet autre Etat, ni frapper les bénéfices non distribués de la société d'un impôt assis sur cette base, même si les dividendes distribués ou les bénéfices non distribués représentent en totalité ou en partie des bénéfices ou des revenus ayant leur source dans l'autre Etat.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts ayant leur source dans un Etat contractant et versés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont également imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et conformément à la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire des intérêts en est le créancier, l'impôt exigible à ce titre ne peut dépasser :

a) 5 p. 100 du montant brut de l'intérêt si :

- i) Le bénéficiaire est résident de cet autre Etat contractant et
- ii) Ledit bénéficiaire est une entreprise de cet autre Etat et également le créancier de l'intérêt, et
- iii) L'intérêt est versé en ce qui concerne une dette provenant de la vente à crédit par cette entreprise de marchandises ou d'équipement industriel, commercial ou scientifique à une entreprise de l'Etat mentionné en premier, sauf lorsque la vente ou l'endettement intervient entre personnes ayant des liens de famille;

b) 10 p. 100 du montant brut de l'intérêt dans tous les autres cas.

Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent établir, d'un commun accord, les modalités d'application de ces limitations.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2,

a) Les intérêts ayant leur source en Ukraine sont imposables en Finlande seulement s'ils sont versés à :

- i) L'Etat finlandais ou une autorité locale ou un organe officiel qui lui est rattaché;
- ii) La Banque de Finlande;

- iii) La Finnish Fund for Industrial Co-operation Ltd. (FINNFUND) ou la Finnish Export Credit Ltd.; ou
- iv) Toute autre institution analogue à celle mentionnée au sous-alinéa iii, qui pourra, le cas échéant, être identifiée d'un commun accord par les autorités compétentes des Etats contractants;
 - b) Les intérêts ayant leur source en Finlande sont imposables en Ukraine seulement s'ils sont versés à :
 - i) L'Etat ukrainien ou à une autorité locale ou un organe politique qui lui est rattaché;
 - ii) La Banque nationale d'Ukraine;
 - iii) Toute institution qui est établie en Ukraine après la date de la signature de la présente Convention et qui est similaire à l'une quelconque de celles mentionnées au sous-alinéa iii de l'alinéa *a* et peut être, le cas échéant, identifiée d'un commun accord par les autorités compétentes des Etats contractants;
 - c) Les intérêts ayant leur source
 - i) Dans un Etat contractant au titre d'un emprunt garanti par l'un des organismes mentionnés ou visés au sous-alinéa *a* ou au sous-alinéa *b* et versés à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat;
 - ii) Les intérêts qui ont leur source en Ukraine au titre d'un prêt garanti par la Finnish Guarantee Board et versés à un résident de la Finlande ne sont imposables qu'en Finlande.

4. Au sens du présent article, le terme « intérêts » s'entend des revenus des créances de toutes natures, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur et en particulier des revenus des valeurs d'Etat et des obligations d'emprunt, y compris les primes et les prix attachés à ces titres.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le créancier des intérêts qui a la qualité de résident d'un Etat contractant exerce, dans l'autre Etat contractant, où les intérêts ont leur source, une activité industrielle et/ou commerciale par l'entremise d'un établissement stable qui y est situé, ou s'il fournit dans cet autre Etat des services individuels indépendants à partir d'une base d'affaires fixe qui y est située et si la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement audit établissement stable ou à ladite base d'affaires fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 sont applicables, selon que de besoin.

6. Les intérêts sont réputés avoir leur source dans un Etat contractant si le payeur a la qualité de résident de cet Etat. Toutefois, si la personne servant les intérêts, qu'elle ait ou non la qualité de résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base d'affaires fixe, au profit duquel ou de laquelle l'endettement générateur des intérêts a été assumé et si lesdits intérêts sont à la charge de l'établissement stable ou de la base d'affaires fixe en question, lesdits intérêts sont réputés avoir leur source dans l'Etat où se trouve l'établissement stable ou la base d'affaires fixe.

7. Si, en raison de relations spéciales existant entre le payeur et le créancier ou entre ces deux personnes et un tiers, le montant des intérêts est, considérant la créance au titre de laquelle ils sont payés, supérieur à celui dont le payeur et le créancier seraient convenus en l'absence de pareilles relations, les dispositions du

présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, le surplus perçu reste imposable conformément à la législation de chaque Etat contractant, compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

8. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si toute personne concernée par la création ou la cession de la créance génératrice de l'intérêt avait comme objectif principal ou parmi ses objectifs principaux le fait de tirer avantage du présent article au moyen de cette création ou de cette cession.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances ayant leur source dans un Etat contractant et versées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont également imposables, sauf dans le cas de paiements au titre de l'alinéa *a* du paragraphe 3, dans l'Etat contractant où elles ont leur source, conformément à la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire en est le créancier, l'impôt exigible à ce titre ne peut dépasser :

a) 5 p. 100 du montant brut des redevances dans le cas de paiements du type mentionné à l'alinéa *d* du paragraphe 3;

b) 10 p. 100 du montant brut des redevances, dans le cas de paiements du type mentionné à l'alinéa *c* du paragraphe 3.

Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent établir, d'un commun accord, les modalités d'application de cette limitation.

3. Le terme « redevances » aux fins du présent article désigne les rémunérations de toutes natures reçues pour :

a) L'utilisation ou la concession de l'usage de logiciel, brevet, modèle ou plan;

b) L'usage ou la concession de l'usage de toute formule ou procédé secret ou pour des renseignements concernant le savoir-faire industriel, commercial ou scientifique;

c) L'usage ou la concession de l'usage de tout droit d'auteur portant sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ainsi que les films et bandes magnétiques pour des émissions télévisées ou radio-phoniques ou de toute marque de fabrique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le créancier des redevances ayant la qualité de résident d'un Etat contractant exerce, dans l'autre Etat contractant où les redevances ont leur source, une activité industrielle et/ou commerciale par l'entremise d'un établissement stable qui y est situé, ou s'il fournit dans cet autre Etat des services individuels indépendants à partir d'une base d'affaires fixe qui y est située, et si le droit ou le bien générateur de ces redevances se rattache effectivement audit établissement stable ou à ladite base d'affaires fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 sont applicables, selon que de besoin.

5. Les redevances sont réputées avoir leur source dans un Etat contractant si le payeur a la qualité de résident de cet Etat. Toutefois, si la personne servant les redevances, qu'elle ait ou non la qualité de résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base d'affaires fixe, au profit duquel ou de laquelle l'obligation de verser des redevances a été contractée, et si lesdites

redevances sont à la charge de l'établissement stable ou de la base d'affaires fixe en question, lesdites redevances sont réputées avoir leur source dans l'Etat où se trouve l'établissement stable ou la base d'affaires fixe.

6. Si, en raison de relations spéciales existant entre le payeur et le créancier, ou entre ces deux personnes et un tiers, le montant des redevances est, considérant l'usage, le droit ou les informations qui en justifient le versement, supérieur à celui dont le payeur ou le créancier seraient convenus en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, le surplus perçu reste imposable conformément à la législation de chaque Etat contractant, compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

7. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si toute personne concernée par la création ou la cession des droits générateurs des redevances avait comme objectif principal ou parmi ses objectifs principaux le fait de tirer avantage du présent article au moyen de cette création ou de cette cession.

Article 13. GAINS EN PLUS-VALUES

1. Les plus-values provenant de l'aliénation, par un résident d'un Etat contractant, de biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6 et situées dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les plus-values tirées par un résident d'un Etat contractant de l'aliénation de parts ou autres titres d'une société dont les actifs consistent principalement en biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat contractant.

3. Les plus-values provenant de l'aliénation de biens mobiliers inclus dans l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise de l'un des Etats contractants a dans l'autre Etat contractant ou de l'aliénation de biens mobiliers attachés à une base fixe dont un résident de l'un des Etats contractants dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les plus-values provenant de l'aliénation de cet établissement stable, prises isolément ou avec l'ensemble de l'entreprise, ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

4. Les plus-values provenant de l'aliénation par une entreprise d'un Etat contractant, d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de tel navire ou aéronef, ne sont imposables que dans cet Etat.

5. Les plus-values provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux qui sont visés dans les paragraphes précédents du présent article ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont l'auteur de l'aliénation a la qualité de résident.

Article 14. SERVICES INDIVIDUELS INDÉPENDANTS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre de services professionnels ou autres activités de caractère indépendant, ne sont imposables que dans cet Etat, sauf si l'intéressé dispose régulièrement d'une base d'affaires fixe dans l'autre Etat contractant en vue d'y exercer ses activités. Si l'intéressé a une base d'affaires fixe de cette nature, les revenus sont imposables dans cet autre Etat mais uniquement à concurrence de ce qui est attribuable à cette base d'affaires fixe.

2. L'expression « services professionnels » désigne spécialement les activités scientifiques, littéraires, artistiques, éducatives ou pédagogiques indépendantes ainsi que les activités indépendantes exercées par des médecins, des juristes, des ingénieurs, des architectes, des dentistes et des comptables.

Article 15. SERVICES INDIVIDUELS NON INDÉPENDANTS

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les traitements, salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant perçoit en raison d'un emploi ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Dans ce dernier cas, la rémunération dont l'emploi est la source est imposable dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, la rémunération qu'un résident d'un Etat contractant perçoit en raison d'un emploi exercé dans l'autre Etat contractant n'est imposable que dans le premier Etat si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat contractant pendant une période ou des périodes ne dépassant pas au total 183 jours pendant une période de 12 mois de n'importe quelle période annuelle et

b) La rémunération est versée par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'a pas la qualité de résident de l'autre Etat, et

c) La rémunération n'est pas à la charge d'un établissement stable ou d'une base d'affaires fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, la rémunération perçue en raison d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par un résident d'un Etat contractant est imposable.

Article 16. TANTIÈMES D'ADMINISTRATEURS

1. Les tantièmes d'administrateurs et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant perçoit en tant que membre du conseil d'administration ou de tout autre organe analogue d'une société qui a la qualité de résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. ARTISTES ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant perçoit, comme artiste professionnel, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou comme musicien ou comme sportif, en raison des activités personnelles qu'il exerce en tant que tel dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Si les revenus provenant des activités personnelles exercées par un artiste professionnel ou un sportif en sa qualité d'artiste ou de sportif ne lui sont pas attribués mais le sont à un tiers, ils sont, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, imposables dans l'Etat contractant dans lequel l'artiste professionnel ou le sportif exerce ses activités.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus provenant d'activités exercées dans un Etat contractant par un artiste professionnel ou un sportif si le séjour dans cet Etat est totalement ou principalement financé au moyen de fonds publics de l'autre Etat contractant ou d'une autorité locale de

celui-ci. En pareil cas, les revenus sont imposables conformément aux dispositions de l'article 7, de l'article 14 ou de l'article 15 selon que de besoin.

*Article 18. PENSIONS, VERSEMENTS PÉRIODIQUES
ET PAIEMENTS SIMILAIRES*

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires au titre d'un emploi antérieur et les versements périodiques à un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 et sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions versées et autres prestations, qu'il s'agisse de versements périodiques ou d'une somme en capital, attribuées au titre de la législation sur la sécurité sociale d'un Etat contractant ou au titre de tout autre régime public institué par un Etat contractant à des fins de protection sociale, ou toute mensualité perçue dans cet Etat, sont imposables dans cet Etat.

3. L'expression « versements périodiques » utilisée dans le présent article désigne toute somme déterminée payable périodiquement à échéances fixes, à titre viager ou pendant une période déterminée ou déterminable en vertu d'un engagement d'effectuer des paiements en contre-partie des prestations adéquates complètes en numéraires ou appréciables en numéraires (autres que des services rendus).

Article 19. FONCTION PUBLIQUE

1. *a)* Les traitements, salaires et autres rémunérations similaires, autres qu'une pension versée par un Etat contractant ou une subdivision politique ou un organisme gouvernemental ou une autorité locale qui lui est rattachée à une personne physique pour des services rendus audit Etat ou à ladite subdivision ou audit organisme ou à ladite autorité ne sont imposables que dans cet Etat;

b) Toutefois, ces traitements, salaires et autres rémunérations similaires sont imposables seulement dans l'Etat contractant dont la personne est un résident si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique :

- i) A la qualité de ressortissant de cet Etat; ou
- ii) N'a pas acquis la qualité de résident de cet Etat à la seule fin de prêter ses services.

2. *a)* Toute pension versée par un Etat contractant ou une autorité locale ou un organisme officiel qui lui est rattaché, soit directement soit par prélèvement sur un fonds constitué par l'une de ces entités, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat, à cette autorité ou à cet organe ne sont imposables que dans cet Etat;

b) Toutefois, cette pension n'est imposable que dans l'Etat contractant dont la personne physique a la qualité de résident si elle a aussi celle de ressortissant de cet Etat.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux traitements, salaires et autres rémunérations similaires et aux pensions perçues au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou une autorité locale ou un organe officiel qui lui est rattaché.

Article 20. ETUDIANTS ET STAGIAIRES

1. Les sommes qu'un étudiant, ou un stagiaire qui a ou avait immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant la qualité de résident de l'autre Etat contractant et qui se trouve dans le premier Etat aux seules fins de son éducation ou de sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'éducation ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition toutefois qu'elles proviennent de sources extérieures à cet Etat.

2. Un étudiant dans une université ou dans un autre établissement d'enseignement supérieur dans un Etat contractant ou un stagiaire qui a ou avait immédiatement avant de se rendre dans l'autre Etat contractant la qualité de résident du premier Etat contractant et qui réside dans l'autre Etat pour une période continue ne dépassant pas 183 jours, n'est pas imposable dans cet autre Etat pour la rémunération des services rendus dans ledit Etat, à condition que les services soient liés à ses études ou à sa formation et que la rémunération constitue des gains nécessaires à son entretien.

Article 21. AUTRES REVENUS

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant d'où qu'ils proviennent et qui ne sont pas visés dans l'article précédent de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas à d'autres revenus que ceux provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, si le bénéficiaire de ces revenus, qui a la qualité de résident d'un Etat contractant, exerce une activité industrielle et/ou commerciale dans l'autre Etat contractant par l'entremise d'un établissement stable qui y est situé ou fournit dans cet autre Etat des services individuels indépendants à partir d'une base d'affaires fixe qui y est située et si le droit ou le bien générateur de revenus se rattache effectivement audit établissement stable ou à ladite base d'affaires fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 sont applicables, selon que de besoin.

Article 22. CAPITAL

1. Le capital constitué par des biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6 appartenant à un résident d'un Etat contractant et situé dans l'autre Etat contractant ou par des actions d'une société dont les avoirs consistent principalement en de tels biens immobiliers est imposable dans cet autre Etat.

2. Le capital constitué par des actions ou autres droits dans une société dont les actifs consistent principalement en biens immobiliers situés dans un Etat contractant sont imposables dans ledit Etat.

3. Le capital constitué par des biens mobiliers faisant partie de l'actif social d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant ou par des biens mobiliers affectés à une base d'affaires fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour fournir des services individuels indépendants est imposable dans cet autre Etat.

4. Le capital constitué par des navires ou des aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant ou par des biens mobiliers

affectés à l'exploitation desdits navires ou aéronefs n'est imposable que dans cet Etat.

5. Tous les autres éléments du capital d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans ledit Etat.

Article 23. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

1. En Finlande, la double imposition est éliminée comme suit :

a) Si un résident de la Finlande perçoit des revenus ou possède des éléments de capital qui, en vertu des dispositions de la présente Convention, sont imposables en Ukraine, la Finlande autorise, sous réserve des dispositions de l'alinéa *b* :

- i) La personne susmentionnée à déduire de son impôt sur le revenu une somme égale à l'impôt sur le revenu acquitté en Ukraine;
- ii) La personne susmentionnée à déduire de son impôt sur le capital une somme égale à l'impôt sur les éléments de capital acquitté en Ukraine;

b) Les dividendes distribués par une société qui a la qualité de résident de l'Ukraine à une société qui a la qualité de résident de la Finlande et qui contrôle directement 10 p. 100 au moins des droits de vote dans la société distributrice des dividendes sont exonérés de l'impôt finlandais;

c) Nonobstant toute autre disposition de la présente Convention, toute personne physique qui a la qualité de résident de l'Ukraine et qui, en vertu de la législation fiscale finlandaise concernant les impôts finlandais visés à l'article 2, est considérée comme ayant également la qualité de résident de la Finlande, est imposable en Finlande. Toutefois, ce dernier pays accepte que l'impôt ukrainien acquitté sur le revenu ou le capital soit déduit de l'impôt finlandais, conformément aux dispositions de l'alinéa *a* du présent paragraphe et du paragraphe 3. Les dispositions du présent alinéa ne s'appliquent qu'aux ressortissants de la Finlande.

2. En Ukraine, la double imposition est éliminée comme suit :

a) L'impôt finlandais exigible directement ou par voie de retenues en vertu de la législation finlandaise et conformément aux dispositions de la présente Convention, sur les bénéficiaires, revenus ou biens imposables provenant de sources situées en Finlande (à l'exclusion, dans le cas d'un dividende, d'un impôt exigible en Finlande sur les bénéfices affectés au paiement du dividende) est admis en crédit de l'impôt ukrainien éventuellement assis sur les mêmes bénéficiaires, revenus ou gains par rapport auxquels l'impôt finlandais est calculé;

b) Aux fins de l'alinéa *a*, les bénéficiaires et les revenus des gains en capital échus à un résident de l'Ukraine, imposables en Finlande conformément à la Convention, sont réputés provenir de sources situées en Finlande.

3. Toute déduction ou crédit mentionné aux alinéas *a* et *c* du paragraphe 1 et à l'alinéa *a* du paragraphe 2 ne peuvent toutefois, dans un Etat contractant, dépasser la portion de l'impôt sur le revenu ou sur le capital calculé avant que la déduction soit accordée ou que le crédit soit autorisé qui provient, selon le cas, du revenu ou du capital imposable dans l'autre Etat contractant.

4. Si, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, le revenu perçu ou le capital possédé par un résident d'un Etat contractant est exonéré de l'impôt dans ledit Etat, ce dernier peut néanmoins, en calculant le mon-

tant de l'impôt sur le reste du revenu ou du capital du résident en question, prendre en compte le revenu ou le capital exonéré.

Article 24. NON-DISCRIMINATION

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne sont pas soumis dans l'autre Etat contractant à des impôts ou à des obligations connexes autres ou plus lourdes que les impôts et les obligations connexes auxquels sont ou pourraient être soumis les ressortissants de l'autre Etat contractant se trouvant dans la même situation, notamment en ce qui concerne la résidence. La présente disposition s'applique également, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui n'ont pas la qualité de résident de l'un ou des deux Etats contractants.

2. Les apatrides qui ont la qualité de résident d'un Etat contractant ne sont soumis dans aucun Etat contractant à des impôts ou à des obligations connexes autres ou plus lourdes (lourdes) que les obligations connexes auxquelles sont ou pourront être soumis les ressortissants de l'Etat contractant concerné se trouvant dans la même situation, notamment en ce qui concerne la résidence.

3. Les impôts exigés d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant ne sont pas soumis dans cet autre Etat à un régime moins favorable que les impôts prélevés sur les entreprises de cet autre Etat exerçant les mêmes activités.

4. Sauf dans les cas visés aux dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 5 de l'article 11, ou du paragraphe 5 de l'article 12, les intérêts, redevances et autres sommes versés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, aux fins du calcul des bénéfices imposables de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant à l'égard d'un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, aux fins du calcul du capital imposable de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées à l'égard d'un résident du premier Etat.

5. Les entreprises d'un Etat contractant dont le capital est, en totalité ou en partie, détenu ou contrôlé directement ou indirectement, par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne sont pas soumises dans le premier Etat à des impôts ou à des obligations connexes autres ou plus lourdes (lourdes) que les impôts ou les obligations connexes auxquels (auxquelles) sont ou pourront être soumises d'autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme obligeant l'un ou l'autre des Etats contractants à accorder à des personnes physiques qui n'en sont pas résidentes des déductions personnelles, abattements ou réductions d'impôts qu'il accorde aux personnes physiques qui en sont résidentes.

Article 25. PROCÉDURE AMIABLE

1. Si une personne estime que les mesures prises par l'un ou les deux Etats contractants l'assujettissent ou risquent de l'assujettir à un impôt non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, saisir l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle a la qualité de résident ou, si sa réclamation entre dans le champ d'application du paragraphe 1 de l'article 24, celle de l'Etat contractant dont elle a la

qualité de ressortissant. La réclamation doit être soumise dans un délai de trois ans à compter de la date de la première notification de la mesure d'assujettissement à un impôt non conforme aux dispositions de la Convention.

2. Si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas en mesure de parvenir elle-même à une solution satisfaisante, l'autorité compétente s'efforce de régler la réclamation par accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter l'assujettissement à un impôt non conforme à la Convention. Si les autorités compétentes parviennent à un accord, un remboursement ou un crédit d'impôt est accordé par les Etats contractants, conformément audit accord. Tout accord de cette nature est appliqué indépendamment des délais fixés par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent de dissiper par accord amiable les difficultés ou les doutes concernant l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent également se concerter pour éliminer la double imposition dans les cas non prévus dans la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

Article 26. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la Convention ou de la législation interne des Etats contractants concernant les impôts visés par la Convention dans la mesure où le régime fiscal qu'elle régit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par l'article premier. Tout renseignement reçu par un Etat contractant est tenu secret dans les mêmes conditions que les renseignements obtenus conformément à la législation interne de cet Etat et il n'est communiqué qu'aux personnes et autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) chargées de calculer ou de recouvrer les impôts visés par la présente Convention, d'appliquer la législation relative à ces impôts, y compris par voie de poursuites, ou de statuer sur les recours formés en la matière. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'aux fins susmentionnées. Elles peuvent en faire état dans le cas de toute procédure judiciaire publique ou de décision judiciaire.

2. En aucun cas, les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent être interprétées comme obligeant un Etat contractant à :

a) Prendre des mesures administratives dérogeant à la législation ou à la pratique administrative dudit ou de l'autre Etat contractant;

b) Fournir des renseignements qui ne peuvent être obtenus conformément à la législation ou dans le cadre normal de l'activité administrative dudit ou de l'autre Etat contractant;

c) Fournir des renseignements qui révéleraient des secrets commerciaux, industriels ou professionnels ou des procédés de fabrication ou des informations dont la communication serait contraire à l'ordre public.

*Article 27. MEMBRES DES MISSIONS DIPLOMATIQUES
ET AGENTS CONSULAIRES*

Rien dans la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges financiers dont bénéficient les membres des Missions diplomatiques ou les agents consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

Article 28. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. Les Gouvernements des Etats contractants se notifient réciproquement l'accomplissement des formalités constitutionnelles exigées pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La Convention entre en vigueur quinze jours après la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions s'appliquent :

a) En Finlande :

- i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus le 1er janvier de l'année civile qui suit l'année au cours de laquelle la Convention entre en vigueur ou après cette date;
- ii) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur le capital, aux impôts imputables à tout exercice fiscal commençant le 1er janvier de l'année civile qui suit l'année au cours de laquelle la Convention entre en vigueur ou après cette date;

b) En Ukraine :

- i) En ce qui concerne l'impôt sur les dividendes, les intérêts ou les redevances, pour tout paiement effectué le 60e jour qui suit celui qui marque l'entrée en vigueur de la Convention ou après cette date;
- ii) En ce qui concerne l'impôt sur le revenu des entreprises, pour toute période d'imposition commençant le 1er janvier de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle la Convention entre en vigueur ou après cette date;
- iii) En ce qui concerne l'impôt sur les revenus des citoyens, pour tous les paiements effectués soixante jours ou plus après celui de l'entrée en vigueur de la Convention.

3. A la date à laquelle la Convention entre en vigueur, les Accords suivants entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de l'Union des Républiques socialistes soviétiques cessent d'avoir effet pour ce qui est des impôts auxquels la présente Convention s'applique, conformément aux dispositions du paragraphe 2:

a) L'Accord visant à exonérer réciproquement d'impôts et de cotisations à la sécurité sociale leurs compagnies aériennes et le personnel de celles-ci, signé à Helsinki le 5 mai 1972¹ (ci-après dénommé « l'Accord de 1972 »); et

b) L'Accord tendant à éviter la double imposition en matière d'impôt sur le revenu (avec Protocole), signé à Moscou le 6 octobre 1987² (ci-après dénommé « l'Accord de 1987 »).

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 861, p. 69.

² *Ibid.*, vol. 1514, n° I-26171.

4. Lorsqu'une disposition quelconque de l'Accord de 1972 ou de celui de 1987 aurait accordé un traitement nettement plus favorable en ce qui concerne la perception des impôts que celui qui est prévu au titre de la Convention, la disposition susmentionnée continue d'être en vigueur :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour une période de 12 mois à partir de la date à laquelle les dispositions de la présente Convention seraient autrement entrées en vigueur, conformément aux dispositions du paragraphe 2; et

b) En ce qui concerne les autres impôts, pour les impôts imputables à la première année d'imposition pour lesquels les dispositions de la présente Convention se seraient autrement appliquées conformément aux dispositions du paragraphe 2.

Article 29. DÉNONCIATION

La présente Convention demeurera en vigueur jusqu'à ce qu'un Etat contractant y mette fin. Chaque Etat contractant peut dénoncer la Convention par la voie diplomatique, moyennant un préavis écrit et donné six mois au moins avant la fin de l'année civile, après la période de cinq ans à partir de la date à laquelle la Convention entre en vigueur. Dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable :

a) En Finlande :

- i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus le 1er janvier de l'année civile qui suit l'année au cours de laquelle la notification est donnée ou après cette date;
- ii) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur le capital, aux impôts imputables à tout exercice fiscal commençant le 1er janvier de l'année civile qui suit l'année au cours de laquelle la notification aura été donnée ou après cette date.

b) En Ukraine :

- i) En ce qui concerne les impôts sur les dividendes, les intérêts ou les redevances, pour tout paiement effectué soixante jours ou plus après celui de la notification;
- ii) En ce qui concerne l'impôt sur les bénéfices des entreprises, pour toute période d'imposition commencée le 1er janvier, ou à une date ultérieure, de l'année civile qui suit celle de la notification;
- iii) En ce qui concerne l'impôt sur les revenus des citoyens, pour tous les paiements effectués soixante jours ou plus après celui de la notification.

EN FOI DE QUOI les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

FAIT en double exemplaire à Kiev le 14 octobre 1994, en langues finnoise, ukrainienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement
de la République de Finlande :

HEIKKI HAAVISTO

Pour le Gouvernement
de l'Ukraine :

GENNADI UDOVENKO

PROCOLE

Lors de la signature, à la date de ce jour, de la Convention entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de l'Ukraine tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur le capital (ci-après dénommée « la Convention »), les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention :

1. *En ce qui concerne le paragraphe 3 de l'article 5*

Nonobstant les dispositions du paragraphe 3 de l'article 5 de la Convention, les autorités compétentes de l'Etat contractant dans lequel une entreprise de l'autre Etat contractant procède à la construction d'un bâtiment ou entreprend toutes autres activités ou utilisations mentionnées dans ledit paragraphe peuvent, sur demande de l'entreprise dans chaque cas, prolonger le délai à l'expiration duquel un établissement stable serait constitué aux termes des dispositions dudit paragraphe, lorsque des raisons suffisantes justifient cette extension. Le délai prolongé mentionné dans la phrase précédente toutefois ne dépassera jamais vingt-quatre mois.

2. *En ce qui concerne le paragraphe 2 de l'article 13 et le paragraphe 2 de l'article 22*

Aux fins du paragraphe 2 de l'article 13 et du paragraphe 2 de l'article 22 de la Convention, la participation à une association est considérée comme faisant partie des parts sociales dans une société, à condition que le partenariat soit traité comme une personne morale au titre de la législation de l'Etat contractant dans lequel a lieu la création.

EN FOI DE QUOI les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

FAIT en double exemplaire à Kiev le 14 octobre 1994, en langues finnoise, ukrainienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement
de la République de Finlande :

HEIKKI HAAVISTO

Pour le Gouvernement
de l'Ukraine :

GENNADI UDOVENKO
